

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Εάν θέλετε πολιτισμόν, ευημερίαν, και πρόοδον, κατέχετε το ταχύτερον από τα βουνά σας εις το παρόν, και δημιουργήσατε εκεί σύγχρονον πόλιν. Άλλως ο σημερινός διασκοπισμός σας εις μικροζωρία και μικροσυνοικισμούς, θα οδηγήση άσφαλώς εις παντελή έρημωσιν την νήσον σας.

«Φωνή των Κυθήρων»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Κτίσατε την νέαν πόλιν σας εις το Διακόφι. Μόνον το μέρος αυτό σας υπόσχεται όριστικήν συγκοινωνιακήν εξασφάλισιν, και μόνον αυτό σας παρέχει όλα τα πλεονεκτήματα προς υγιεινήν διαμονήν σας. Το Διακόφι είναι ο τόπος ο όποιος φυσικώς εξυπηρετεί το σύνολον της νήσου σας.

«Φωνή των Κυθήρων»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ 10ον - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΟΔΟΣ Θ. ΡΕΤΣΙΝΑ 33 - ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1934. - ΑΡ. 118

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Εξ άφορητης εώς εν τω τύπω συζητήσεων περί Δικτατορίας, ο καθηγητής του Δημοσίου Δικαίου κ. Κ. Πολυχρονιάδης δημοσίευσε εν τή εβδομαδιαία «Επίθεώρησι» «Έργασια», άρθρον υπό τον άνωτέρω τίτλον εν ώ καταδεικνύεται η ύπεροχθή της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και η χρησιμότης αυτής διά την πρόοδον του Έλληνικού λαού. Το άρθρον τοϋτο έκριναν χρησίμον να δημοσιεύσωμεν και ημεis ενταθα χάριν των συμπολιτών μας.

«Τας τελευταίας ημέρας λόγω της εκδηλώσεως όρισμένων προσπαθειών άποβλεπουσών εις την κατάλυσιν του Δημοκρατικού πολιτεύματος και την εγκαθίδρυσιν Δικτατορίας, έτέθη το έρώτημα και εις διανοομένους και εις πολιτικούς. Κοινοβουλευτισμός η Δικτατορία;

—Δικτατορία σημαίνει την συγκέντρωσιν άπολύτου εξουσίας εις όρισμένον πρόσωπον, βάσει δε της κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας είναι δε η Κυβέρνησις πηγάζει από την πλειοψηφίαν Βουλής έλεγχομένης υπό τοϋ λαού διά καθολικής ψηφοφορίας, προς την Βουλήν η άνω Κυβέρνησις λογοδοτεί.

«Ως τίθεται το έρώτημα διερωτώμαι ποίαν πρακτικήν σημασίαν δύνανται να έχωσιν αι διδόμεναι άπαντήσεις.

Και αν δεχθώμεν άκόμη, ότι όλοι οι έρωτώμενοι θα ήσαν σύμφωνοι—περ προτιμητέον πολιτεύμα, έστω προσωρινώ, προς έξοδον εκ της άνωμάλου καταστάσεως εις την περιήλθομεν τελευταία λόγω κυρίως του έγκλήματος της δόξ. Κηφισίας, είναι η δικτατορία, πάλιν και η ανεπίτευτος αυτή όμοφωνία δεν θα ήδύνατο, φρονώ, να χρησιμεύση ως βάσις προπαγανδισμού της δικτατορίας παρὰ τῷ λαῷ. Εφ' όσον η δικτατορική μορφή του πολιτεύματος συνδέεται άνασπατάως με όρισμένον πρόσωπον Δικτάτορος, είνε πασιφανές ότι τότε μόνον θα καθίστατο δυνατός ο προπαγανδισμός της δικτατορίας παρὰ τῷ λαῷ, διαν θα κατωνομάζετο και το πρόσωπον του Δικτατορος, και η πλειονότης τοῦ λαῷ, στον τῶν έρωτωμένων θα υπεδείκνυν εις τὸν λαόν τὸν πρόσωπον τοῦτο διὰ τὸ δικτατορικὸν αξίωμα.

Δίδει δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰπωμεν εις τὸν λαόν, ότι πρέπει ἔστω και προσωρινῶς νὰ δεχθῇ πολιτεύμα αὐθαίρετον διὰ τοῦ όποιοῦ η ἐξ αὐτοῦ πηγάζουσα, κατὰ τὸ πολιτεύμα δι' οὗ διέπεται, κυριαρχία θέλει μεταβιβασθῇ εις ἕν πρόσωπον, ἀδ' αὖ ποῶν ποῖον, και δι' εκ τῆς θελήσεως τοῦ προσώπου τοῦτου θὰ ἐξαργυνῶνται αι ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι, ἀς ἔγγυνται ἀπολύτως αὐτῷ ἐν τῷ λαῷ πολιτεύμα του, χωρίς κατονομαζόμενον τοῦ προσώπου αὐτοῦ νὰ καθίσταται δυνατόν εις αὐτὸν τὸν λαόν νὰ κινήη, ἀν τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἀξίον, κατ' αὐτόν, νὰ περιβληθῇ με τοιαύτην ἀπόλυτον ἐξουσίαν.

Φαντασθῆτε δ' ἂν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβῇ ποτε όμοφωνία περί τοῦ προσώπου Δικτάτορος; Εἶναι προφανές, ότι και η μάλλον τολμηρὰ φαντασία δὲν δύνανται νὰ συλλάβῃ τοιοῦτον δυνεϊσμόν!!

Διὰ τοῦτο οὐδαμῶς εἶδομεν δικτατορίαν ἐπιβληθεῖσαν ἄλλως ἢ διὰ τῆς ἐμφανίσεως λοχυρῶς πολιτικῆς φυσιολογίας, καταφύσεως δὲ συγκέντρωσιν τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας, ἢ συνήθως μειοψηφίας δυναμικῶς ἐπιβληθῇ δυναμικῶς ἐπὶ παθητικῆς πλειοψηφίας.

Εφ' όσον λοιπόν η Δικτατορία δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὸ πρόσω-

πον τοῦ Δικτάτορος, ἡ κατ' ἀρχὴν ἀποδοχή αὐτῆς ἀνευ κατονομασίας τοῦ προσώπου τοῦ Δικτάτορος ἰσοδυναμεῖ, κατ' ἐμὲ με πρότασιν περιέχουσαν τὸ ἐρώτημα, ἂν ὁ λαὸς πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερος ἢ δοῦλος ἐνός προσώπου, καὶ δι' αὐτὸν ποῖον ἂν θέλῃ νὰ ἴδῃ καλλίτερας ἡμέρας!

—Υπὸ τὰς συνθήκας ταύτας θεωρῶ ἐπιβλαβεστάτην τὴν ἀσκόνησιν γενομένην συζήτησιν ταύτην, διότι αὐτὴ κλονίζει τὴν πίστιν, ἣν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὁ λαὸς εἰς τὸ φιλελεύθερον πολιτεύμα του χωρίς νὰ προτείνεται πᾶν αὐτῷ οὐσιαστικῶς ἢ ἀντικατάστασις τοῦτου δι' ἑτέρου, ἔστω και λίαν ἀμφιβόλου πρακτικῆς ὠφελείας.

—Τὸ τίθεμενον ἄλλως ἐρώτημα ἂν θελήσωμεν νὰ τὸ ἐρευνήσωμεν βασικῶς, ὡς τίθεται ἰσοδυναμει με τὸ ἐξῆς: Πῶς εἰς τὸ πολιτεύμα μας διὰ τὰς ἀναφυέσεις ἀνωμαλίας;

—Θὰ εἶναι, φρονώ, ἀφθάρστου τολμῆς ἐκεῖνος ὅστις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο θὰ ἔδιδε καταφατικὴν ἀπάντησιν.

Τὸ πολιτεύμα μας εἶναι ἡ τελειότερα σύγχρονος μορφῆς πολιτεύματος ἢ πανταχοῦ τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἐπικρατήσασα.

Περί τοῦτου οὐδεμία εἶναι δυνατόν νὰ ἐγερθῇ λογικῶς ἀμφισβήτης.

Σημειωτέον δ' ὅτι, ἂν εἰς ὁρισμένα κρήνη ἐπικρατήσαν τελευταίως δικτατορία τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εις λόγους σοβαροῦς ἑσωτερικοῦς ἰδίους και διαφόρους εις τὴν Κράτην εἰς αὐταὶ ἐπικρατήσαν, λόγους, εὐτυχῶς, μὴ ὑφίσταμένους παρ' ἡμῖν, και λόγους ὧν δόξ. Κηφισίας μετὰ τὰς ἑσωτερικὰς μας ἀνωμαλίας τοῦ παρόντος.

—Ὁ λαὸς πρέπει νὰ κατανοήσῃ—και εἶμαι βέβαιος ότι τὸ κατανοεῖ πλήρως—ὅτι τὸ πολιτεύμα του εἶναι τὸ δυνατόν τελειότερον, και δι' αὐτὸν και ἔχει ἐπικρατικὸν καθήκον ν' ἀξιώσῃ τὴν πίστην και ἀνόθευτον αὐτοῦ ἐφαρμογὴν ἀπὸ ὧν τὰ πολιτικὰ ὄργανα. Μία ὁδὸν δύνανται νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰ εἰλικρινῆς συμβουλὴ και αὐτὴ εἶναι ἡ πίστις εἰς τὸ πολιτεύμα του και ἡ ἀνεγκύριος ἀξίωσις τῆς εἰλικρινοῦς αὐτοῦ ἐφαρμογῆς ἀπὸ πάντας.

Τὸ πολιτεύμα οὐτε δύναται νὰ πταίῃ διὰ τὰς ἐκστάσεις ἀναφύοντες ἀνωμαλίας, δι' αἷς εὐθύνονται μόνον τὰ πλημμελῶς τοῦτο ἐφαρμόζοντα ὄργανα τῆς Πολιτείας.

Ἡ διεξαγομένη ἐπομένως συζήτησις εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου οὐ μόνον ὀσσην, ἀλλὰ και ἐπιβλαβής, και παρ' αὐτὴν εἰς τὴν ἀσφαλῶς μέλλουσιν νὰ διαπιστωθῇ ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν, ότι τὸ πολιτεύμα μας πιστῶς ἐφαρμόζόμενον περιεκλείει ὧν τὰ μέσα πρὸς ἀποτροπὴν πάσης ἀνωμαλίας.

■ ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ■

ΠΕΡΙ ΖΩΟΦΙΛΙΑΣ Ο ΛΟΓΟΣ

Συνέστησα ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς εἰς τοὺς συμπολίτας μας ν' ἀγαποῦν τὰ ζῷα, διότι τὰ ζῷα δὲν εἶναι ἄπλως χρήσιμα, ἀλλ' εἶναι και πολύτιμοι οικονομικοὶ παράγοντες εἰς τὴν ζωὴν μας.

Γνωρίζω ότι οἱ τοιργῶτες, ὧν οἱ χιῶτες και οἱ κρητικοί, ἔχουν ξεχωριστὴ ἀγάπην εἰς τὰ ζῷα των, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραλείψω ότι πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι νταμαχιάδες, και εἴτε παραφορτώνουν εἴτε κουράζουν περισοτέρου τὸν δόνον τὰ ζῷα των.

«Επειτα τὰ μέρη, και γενικῶς ἡ βουκολίς ποὺ μένουν τὰ ζῷα των, δὲν ἔχουν συχνώτατα τὴν ἀπαιτούμενη καθαριότητα, και τὸ ξύστροισμα τῶν ἡμῶνων

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας διενεργούνται αι δημοτικαὶ και κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας, ὡς διεμορφώθη ἡ πολιτικὴ μας κατάσταση μετὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς ὁρ. Μαρτίου και τὴν δοξολογικὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν θὰ λείψῃ ὁ πολιτικὸς χαρακτήρ.

Διὰ τοῦτο και ἡμεῖς ἀπευθυνόμενοι τοῖς πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις και Πειραιεὶ δημοπολίτας μας, μίαν μόνον θερμὴν δόξαδιν ἔχομεν νὰ τοῖς κάμωμεν. Νὰ ὑποστηρίξουν μετὰ θανάτου και τῶν ὄντων σπανίως ἡ καθόλου δὲν γίνεται. «Επειτα ἐκεῖνα τὰ παμπάλαια σαμάρια μετὰ τῆς ἔλλειψις ποιότητος τῶν ὄντων ποὺ κουράζον και παρεμποδίζουν τὰ καίμενα τὰ ζῷα εἰς τὸ περπάτημα, εἶναι ἀναχρονισμοὶ και βαρβαρότητες και πρέπει νὰ λείψουν πλῆρῃ.

Ἐνα πρῶγμα ποὺ θὰ δείχνῃ τὸν πολιτισμὸν μας και τὴν ζωοφιλίαν μας, θὰ ἦσαν τὰ στέγαστρα γιὰ τὰ ζῷα τῶν χωρικῶν ποὺ πηγάζουν εἰς τὸν Ποταμὸν ἢ τὴν Χώραν. Συγχρὰ, και μάλιστα τὰς κυριακάς, βλέπει κανεὶς δεκάδες γαϊδουρομύλαρα δεμένα ἐδῶ και κεῖ, εἰς τὰ καντούνια, εἰς τὰ μάγκουλα τῶν παραθύρων, σὲ καμμιὰ πέτρα ἢ κανένα δένδρο, νὰ ἐξερροσταλίζον ἐπὶ ὧρας νηστικά κάτω ἀπὸ τὴν βροχὴν ἢ τὸν ἥλιο, ἔως διου νὰ λήξῃ τὸ παρηγγῆι τῆς Κυριακῆς και νὰ τὰ θυμῇτοῦν τ' ἀφεντικά των.

Θὰ ἔπρεπε λοιπόν νὰ γίνονιν στέγαστρα και ἰδίως εἰς τὸν Ποταμὸν γιὰ τὰ ζῷα, ὅποτε και αὐτὰ τὰ φτωχὰ δὲν θὰ ἐταλαιπωροῦντο, ναι οὕτε τὰ σαμάρια των θὰ κατεστρέφοντο, ἀκόμη δὲ και ἡ κοινότης θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ ἕνα μικρὸν ἔσοδον ἀπὸ τὴν φύλαξιν τῶν ζῶων και τὴν κόπῃ των. Καὶ θὰ εἶχαν νομίζω γίνῃ τὰ στέγαστρα, ἂν ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦν πραγματικῶς τὰ ζῷα των, ἐπεχρόνων τὴν κοινότην τὰ καμῖν, ἐφ' όσον δὲν εὐδότη κανεὶς ἰδιώτης ζωοφίλος ἢ κανεὶς ἐπιχειρηματίας νὰ τὰ ἰδρῶσῃ.

Τὶ δὲ νὰ πῇ κανεὶς και μερικὸς χωρικοὺς μας ποὺ ἀφήνουν τοὺς γαϊδάρους τὸν ἐπὶ ἡμέρας νὰ γυρίζουν βόσκοντας εἰς πτωρὰ χωρὶς νερό. Ἄν τοὺς θυμῇ καμμιὰ γοῇ νὰ στείλῃ κανένα ἔγγονόν τῆς σχολῆς αὐτοῦ νὰ τοὺς μαζέψῃ και νὰ τοὺς πᾶρ σὺ πότισμα ἔχει καλῶς, ἄλλως σκάζουν ἀπὸ τὴ δίψα. Καὶ ἂν βρέξῃ, βλέπει κανεὶς ἀνάμεσα στὰ πρῖνα ἢ τοὺς ξεραγκάτους νὰ καμῖν τὰ ζῷα, νὰ τῶν τὴν βροχὴν στωϊκώτατα και ἀκίνητα ἐπὶ ὧρας.

Ἄν ἀρροστίσῃ κανένα ζῷον δὲν ὑπάρχει κανεὶς κτηνίατρος νὰ τὸ φροντίσῃ. Καὶ ἂν δὲν θεραπευθῇ με τίποτε ἐμπερικὰ φάρμακα, παραδίδεται, ἂν εἶναι βδομὴ ἀγέλαδα εἰς τὸ χασομὶ διὰ τὴν περὶ αὐτοῦ, ἂν εἶναι δὲ ἄλλο, ἢ μούλαρι ἢ γαϊδάρος, γωφῶς και πετιέται εἰς τὸ λαγκάδι! Ἡ ἀφέλεια ἢ ὁποία εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς διακρίνει τοὺς κατόχους τῶν ἀσθενούντων ζῶων εἶναι πολλὰκις χαρακτηριστικὴ. Καὶ ἐνθυμούμαι μὴ τέτοια περιπτώσι.

Κάποτε, ὁ μακαρίτης ὁ Πακουτὸς ἀπὸ τὸν Ποταμὸν εἶχε ἕνα ἐξαιρετικὸν μούλαρι τὸ ὁποῖον τοῦ ἀρροστίσῃ. Καὶ ἐπειδὴ τὸ βρῆκαν και ἄλλα κακά, διεξετραγώδει εἰς ὧρας τὰ βάσανά του. Ὅταν δὲ και ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου τὸν ὠτίσῃ τί κανεὶ τὸ ζῷον του, ὁ Πακουτὸς τοῦ ἀπήντησε:

—Ἄς τὰ τοιροκουπάγῃ μου μάτια μου τοῖνο τὸ παληγομύλαρο! Τοῖ μοὺ πούλιασε, τοῖ μοὺ μαγκάφιασε, τοῖ τὸ πλάκος τοῖ ἡ βοκολία, τοῖ τὸ πῆρε τοῖ δ' ἰδιόδοξο!

Ἦτο φυσικὸν νὰ τὸ πάρῃ «τοῖ δ' ἰδιόδοξο» ὧν θὰ λέγῃ «τοῖ δ' ἰδιόδοξο» τοῖ Τσιούργου, ἐφ' όσον τὸ αἰσθημα τῆς ἀληθινῆς ζωοφιλίας δὲν ἀναπτύχθῃ και εἰς τὴν νήσον μας.

μοῦ τοὺς ὑποψήφιους κοινοτάρχας τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδπισμοῦ.

Γνωρίζοντες ότι ὁ κηθηραϊκὸς λαὸς πρόκειται κατὰ πλειοψηφίαν πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Συνεδπισμόν, και ὅα ἐκτελέσῃ και εἰς τὰς προδεχέας δημοτικὰς ἐκλογὰς τὸ καθήκον του. Πλὴν, ὡς ἐνοηθώμεν, ἐπειδὴ αἱ ἐκλογαὶ αὐταὶ ἔχουν γενικότεραν σημασίαν διὰ τὰς ἐκτελέσεις τῆς χώρας, πρέπει ὁ καθὲς δημοκράτης φιλελεύθερος και ὁπαδὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδπισμοῦ, νὰ κάμῃ ἀτομικὴν του ὑπόθεσιν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑποψήφιου τοῦ κομματός του.

Ἀντιλαμβάνοντες ἄλλως τε και οἱ δημοπολίται, ότι ὁ «Πῶκος Ριθύμης», εἶναι νὰ παραστήσῃ διὰ τῆς κακοδοτικῶς του τὸ Κράτος μας, και παρίσταται ἀνάγκη ἀντιδράσεως κατὰ τῆς τάσεως αὐτῆς ἐκ μέρους ὧν τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν. Καὶ ἀντιδράσεως θὰ εἶναι ἡ νίκη τῶν δημοτικῶν και κοινοτικῶν ἐκλογῶν. Ἄς ἔχουν λοιπόν αὐτὰ ὑπ' ὀφθαλμοῖς τοὺς δημοπολίτας μας οἱ ἀεὶ ποτε διακριθέντες διὰ τὴν πολιτικὴν των συνέπιν, και ἀς πράξουν τὸ καθήκον των και ἀπάναντι τῆς νήσου των και ἀπάναντι τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Ἡ κ. Νομάρχης Ἀττικῆς και Βοιωτίας κ. ἀρκατοῦ, ὡς μὲς πληροφόρεῖ ὁ «Ἡθικός Ρυθμός», εἰς τὴν διὰ λόγους ἀνδραγαθίας ὑποκοινωνίας ἰδρῶν ἐκλογικῶν τμήματων εἰς Λογοθετικὰ, ἀθέλει δι' ἔγγραφον τὸν γνωρίζει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς και τὴν κοινότην Καραβῶ, τὴν ἀποφασίσιν τὸν περὶ συστάσεως ἐκλογικοῦ τμήματος εἰς τὴν τελευταίαν!

Εἶναι ἀληθὲς συγκινητικὸν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Γεραρχοῦ διὰ τὴν κοινότητα Καραβῶ. Ἀλλὰ ποῖος τοῦ ἐξήγησε τὴν ἰδρῶν ἐκλογικὸν τμήματος εἰς αὐτῇ; Οὐτε ἡ Κοινότης, νομίζω, τὴν ἐξήγησε, οὐτε και οἱ κάτοικοι, ὧν ἕκαστος εἰς τὰς Λογοθετικὰς διὰ λόγους τάχα: «δυσχερείας συγκοινωνίας»!

Θαίει ἡμεῖς τῶν μεθόδων τῆς Φαυλοκρατίας οἰκονομίας τὸν ἐν τῇ νήσῳ μας ἔργα τῆς δ' ὡν φαντάζεται αἰ εἶναι δυνατόν νὰ δεικνύσῃ ὁ ἔξοτος τοιργῶτης.

Ὁ Κηθηραϊκὸς λαὸς, κῆρς Νομάρχῃ, δὲν οὐδεὶς εἴησε νὰ τοῦ ἰδρῶν ἐκλογικὸν τμήμα, ἀλλὰ νὰ τοῦ ἐλαττώσῃ τὰς οἰκονομικὰς του βάρη τὰ ὁποία ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἐπέβαλεν. Οἱ πτωχοὶ Καραβῆται δὲν οὐδεὶς εἴησαν ἐκλογικὸν τμήμα, ἀλλὰ ν' ἀρθῇ ὁ τετραπλασιασμός και ὁ τετραπλασιασμός τῆς φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἐπέβαλε. Μετὰ ἐκλογικὰ τμήματα δὲν ἀνακουφίζεται ὁ κηθηραϊκὸς λαὸς εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας του. Καὶ τὸν Ἀβερτίσιον τὸν μισεῖ ὁ κόσμος. Ὅταν δὲν ἔχῃ νερό νὰ πῇ τι νὰ τῆς κάμῃ τῆς βρύσης. Ὅταν δὲν ἔχῃ νὰ φῇ τι νὰ τὰ κάμῃ, κῆρς Κοντελέων, τὰ ἐκλογικὰ οὐδὲν τμήματα;

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Κατ' ἀναφορὰς τὸν κοινότητων μας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐλάμματα ἔργα ἐτελέσθησαν ἐπ' αὐτῶν εἰς τὰς περιφερείας των κατὰ τὸ διαρρέσαν οἰκονομικὸν ἔτος 1932-33.

Τὸ γεγονός δὲν ἐνέχει κανέναν διότι διὰφοροῖ λόγους συνέτελεσαν εἰς τοῦτο, και πρὸ παντός ὁ οἰκονομικὸν κοινότην ἀνεπάρκεια ἀπτόκοις τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἢ ὁποία δὲν ἐπέτρεπε εἰς τοὺς ἔξω Κηθηρῶν νὰ ἐνισχύσουν τὰ κοινοτικά ἔργα τῆς ἰδιαίτης των πατρίδος. Δύνανται ὅμως νὰ θεωρηθῇ βέλαντιν ότι εὐθὺς ὡς παρὲλθῇ ἡ κρίσις αὐτῇ, οἱ ἀπανταχοὶ συμπολίται θὰ στρέψουν εὐθὺς τὸ βλέμμα των και εἰς τὰς κοινοτικὰς μας ἀνάγκας.

Ο ΚΛΙΒΑΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς και Προνοίας ἐνέκρινε τὴν ἀναγκαζομένην πίστωσιν διὰ τὴν ἀγορὰν ἀπολυμαντικῶν κλιβάνων ἐκ τῶν ταμείων τοῦ Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου Κυθήρων, και ὁ κλιβανὸς θ' ἀγορασθῇ.

Ἡ πράξις αὐτῇ εἶναι ἐπαινετὴ, πλὴν σχετικῇ μόνον θὰ εἶναι ἡ ὠφέλεια τοῦ ἀπολυμαντικῶν κλιβάνων ἐν τῇ νήσῳ μας, ἐφ' όσον ἡ διαβίωσις τῶν ἐν τοῖς χωρίοις κυρίως κατοίκων, συντελεῖται ὑπὸ τὰς μάλλον ἀνθυγιεινὰς συνθήκας, και πολλοὶ δυστυχῶς ἐπεχρῶνται ἀν τρώγῃς εἰς τὰς ὁποίας ἡ φυσικὴ αἰσθησις ἔχει μόνον τὴν ἐγκατάστασιν.

Εἴπομεν και ἄλλοτε, τὸ τονίζοντες και σήμερον, ότι δὲν ἀρκοῦν τὰ τεχνικά μέσα διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυσικῆς ἀνείας ἐν τῇ νήσῳ μας. Χρεάζεται διδασκαλία συνεχῆς και ἐπίμονος, και ἄλλα ὧν διαβίωσις, πρὸ παντός δὲ κατασκευὴ νέων οἰκημάτων σύμφωνα πρὸς τοὺς σημερινούς δόγους τῆς υγιεινῆς.

Δι' όσον ἐννοήσαν τὴν κηθηραϊκὴν ὑπαίτησιν και τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῶν χωρικῶν μας, προέβη ἐντύπωσιν τὸ γεγονός, ότι ἐλαχίστη σημασία ἀπεδόθη μέχρι τοῦδε και ὑπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐκτελεσθέντων μεταναστεύει, εἰς τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς ὑγιεινῶν ἐνδιατημάτων. Βεβαίως ὑπάρχει

και ἐξαιρέσεις τινές, ἀλλ' αὐταὶ δὲν ἀποτελοῦν τὸν κανόνα. Καὶ διὰ τοῦτο πληροφωρούμεθα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπὸ τοῦς ἱατροῦς μας, ότι ὁλόκληροὶ οἰκογένειαι ἐκ πέντε και ἑπτὰ ἀτόμων εἶναι φυσικαὶ, και ότι ἀπαιτοῦνται ἐξίστα μέτρα διὰ τὴν θεραπεία των και τὴν σωτηρίαν των ἄλλων.

Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ καταπολεμηθῇ ἡ φυσικὴ ἀνεία οἱ διάφοροι κομβὰδες τῶν φυσικῶν ῥιπτοῦνται ἐλευθέρως εἰς τὰ διάφορα πηγὰδια τῆς νήσου πρὸς ἀντλήσιν ὕδατος; Ὅταν φυσικῆς μητέρας και γυναικὸς κομποῦνται εἰς τὸν κρηβάτο· μαζὶ μετὰ τὰ παιδιὰ των και τὰ ἔγγονά των; Ὅταν φυσικῶν τοῦ τελευταίου σταδίου κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως εἰς τὰς διαφύρας καφενίτσας, και χρησιμοποιοῦν ποτήρια και πλυτῆρια οὐδέποτε ἀπολυμαίνοντα, και κατόπιν πύνουν δποτοῦν ἐλευθέρως.

Διὰ τοῦτο ὑποστηρίζομεν ότι μετὰ ἡμῶν, εἶναι δὲν ἀντιμετωπίζεσθαι ἡ φοβερὰ αὐτὴ νόσος. Ἐάν ὁ κλιβανὸς ἡμπορεῖ ν' ἀπολυμνῇ τὰ ἐνδύματα τῶν φυσικῶν και δὲν γυμνάζονται ἄλλο, δὲν ἡμπορεῖ ὅμως νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευθέρην κυκλοφορίαν τῶν φυσικῶν. Καὶ αὐτοὺς πρέπει κυρίως νὰ περιορίσῃ κανεὶς και τοὺς ἀπομονώσῃ εἰ δυνατόν, διότι αὐτοὶ εἶναι αἱ μετακινούμεναι ἐστίας τῆς νόσου.

Ἐάν συνεπὲς θέλει ἡ νήσος τὴν σωτηρίαν της, μία μόνη ὁδὸς ΕΥΘΕΙΑ και Α-ΔΗΘΗΣ ὑπάρχει. Ἡ ἰδρῶν ἐν αὐτῇ ὁδῷ Ἀούλου φυσικῶν νόσων. Εἶναι τοῦτο δυνατόν; Ἐάν ναι, δὲν πρέπει οὐδ' ἐπὶ σιγῇ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἰδρῶν του. Ἐάν όχι, τότε ἂς γίνῃ ἀληθὴς στανφορία διὰ τὴν μεταβολὴν τῶν ὧρων τῆς κατωκίας, τῆς τροφῆς, τῆς καθαριότητος. Διότι εἶναι ἀδύνατον ἕνας τόπος ὅστις διακρίνεται διὰ τὸ ὑγιεινὸν κλίμα του, ν' ἀπειλῆται ὑπὸ γενικῆς μόλυνσεως ἀπὸ μίαν τὴν τρομεροτέρων νόσων.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ανατορίου ἐπιθυμούμεν νὰ ἐρωτήσωμεν: Τί ἐκαμεν δὲν πρὸς τῆς Χώρας δὲν καὶ πρὸς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγίας Μόνης εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὁποιοῦ ὀφείλετο ἡ εἰς τὴν Μόνην ἀποστολὴ τοῦ ἀτυχῶς νέου Φατῆα πρὸς παραμονήν, τί ἐκαμε δὲν τὴν ἀπολύμωσιν τοῦ δωματίου ἐνθα οὗτος διέμενε και τῶν ὑπ' αὐτὸν χρησιμοποιουμένων τῆς Μονῆς οὐκένων;

Ἐάν οἱ χωρεῖται οἱ ὁποιοὶ δὲν ἐλέγχοντο ν' ἀποδῶν εἰς τὴν πόλιν των ὁ ἀτυχῆς νέος διότι ἐπασχεν ἐκ φυσικῆς ἀνείας, δὲν ἡσθάνθησαν τοὺς ἐαυτοὺς των ὑποχρεωμένους νὰ ἐνδιαφερόντο διὰ τὴν ἀπολύμωσιν τοῦ οἰκήματος τῆς Μονῆς ἐνθα ὁ πτωχὸς φίλος των διέμενε, τί τοὺς ὀφείλει ὁ ἄλλος κόσμος ὁ μεταβαλὼν εἰς τὴν Ἀγίαν Μόνην διὰ τὰ θερητικὰ των καθήκοντα, νὰ φοβῆται νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτήν;

ροῦνται χιόμαρο! Ὁποῖος τὸ εἶπε δὲν ἤξερε εἰ τοῦ γινώσκαν.

— Ἀλλὰ ποῖος εἶναι πάλιν αὐτὸς ὁ «Ἐργατικὸς Ὀμιλος Κυθήρων»; Κοντεύουμεν τὰ χάσματα τοῦ παπούσουλα μὲ αὐτοὺς τοὺς χωραφατικοὺς «Ὀμίλους»;

— Τί εἰδούς ἐργάτες περιλαμβάνει; Ἦμεθα ἀλλήθως περιεργὸν τὰ μᾶθματα γιὰ τὰ πληροφόρησμά τους συμπόλιται.

— Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις γενομένην Συνέλευσιν νὰν τεκμηριώσῃς ἡρώδιστα ἀπὸ γνωστοτάτων ἀντιπανεπιστημιακῶν πολιτικῶν ἐντονοῦ ἡ φωνῇ ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως Τσαλδάρη. Ἢ κάτω ἀπὸ αὐτῶν; Κάτω οὐ Ἰησοῦται ποῦ μὴ καταστρέψαν;

— Σιγὰ σιγὰ ὁ ἔξαπατηθεὶς μὲ τὴν κραυγὴν: «κάτω οὐ κλέμει», ἐλληνητὸς λαὸς μαθαίνει τὴν Ἀλήθειαν. Δυστυχῶς ὅμως οὐ πληροῦν πολὺ ἀκριβῆ.

“ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ”
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

‘Εσωτερικού ‘Ετησία Δραχ. 50
‘Εξωτερικού “ Αίρας ‘Αγγλ. 1
‘Αμερικης “ Δολλάρια 5

‘Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημε-
ρας της αποστολής του φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΑΣΚΟΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

- 181 ‘Ο Κόσμος ἔκλεισεν εἰρήνην με τοὺς
Γερμανούς.
- 192 Φόνος τοῦ Κόμμοδου ἀνάβασις τοῦ
Περσίννακος εἰς τὸν θρόνον.
- 193 Φόνος τοῦ Περσίννακος ἡ Αυτοκρατο-
ρία ἐτέθη ὑπὸ τὸν στρατιωτικὴν ἐπι-
μορφήν· ἡγορήθησαν ἀπὸ τὸν Διδόν
‘Ιουλιανόν, συγχρόνως ἐκνήρυξαν
αὐτοκράτορες, ὅς τε Νίγηρος, εὐδοκίμοις
εἰς τὴν ‘Αντιόχειαν, καὶ ὁ Σεβήρος εἰς
τὴν Γερμανίαν· ἐθροίσθησαν δὲ ὁ Σε-
βήρος κατὰ τὸν ἄλλον δύο, καὶ ἔγενε
κατοχὸς τοῦ θρόνου.
- 200 Νίκαι τοῦ Σεβήρου κατὰ τὸν Πάρθον.
- 207 ‘Ο Σεβήρος ἐπὶ τὴν εἰρήνην τὴν Μεγάλην
Βρετανίαν· ἔκτισε τὸ μετὰ τὴν ‘Αγγλίαν
καὶ Σκωτίας τεῖχος.
- 211 Θάνατος τοῦ Σεβήρου εἰς τὴν ‘Υόρκην,
πῶλιν τῆς ‘Αγγλίας· οἱ υἱοὶ τὸν Καρα-
κάλλαν καὶ Γέτας τὸν διεδέχθησαν.
‘Ηκμαστοὶ τότε Κλήμης ὁ ‘Αλεξαν-
δρεὺς ὁ Λατίνος Τετταυλιανός, καὶ
ἄλλοι.
- 212 ‘Ο Καρακάλλας ἐφόνευσεν τὸν Γέταν·
- 217 ‘Ο Καρακάλλας ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ χι-
λιάρχου Μακρίνου, ὅστις ἐκνήρυξεν
Αὐτοκράτορα.
- 218 ‘Εφονεύθη ὁ Μακρίνος ὑπὸ τὸν στρα-
τιωτικόν. ‘Ο ‘Ηλιογάββαλος ἀνέβη εἰς τὸν
θρόνον.
- 222 Σφαγὴ τοῦ ‘Ηλιογάββαλου ὑπὸ τὸν
στρατιωτικόν. ‘Ανάβασις τοῦ ‘Αλεξάνδρου
Σεβήρου εἰς τὸν θρόνον.
- 229 Τέλος τῆς βασιλείας τῶν ‘Αρσακιδῶν,
καὶ ἀρχὴ τοῦ μέσου βασιλείου τῶν Περ-
σῶν ἀπὸ ‘Αρταξέρξου υἱοῦ τοῦ Σηναού.
Νίκαι τοῦ Σεβήρου κατὰ τὸν Πάρθον.
- 234 Φόνος τοῦ Σεβήρου τὸν διεδέχθη ὁ
Μαξιμίανος· ἡκμαστοὶ τότε ὁ ἐκκλησια-
στικὸς συγγραφεὺς ‘Οριγένης, καὶ ὁ
ιστορικὸς Διόν ὁ Κασσιανὸς καὶ ἄλλοι.
- 236 Οἱ δύο Γορδιανοὶ διεδέχθησαν τὸν Μα-
ξιμίνον, ἀλλὰ μετ’ ὀλίγον ἐξωλόθρευ-
θησαν ἀπὸ τὸν Καπελιάναν ἑξαρχόν τῆς
Νομμηδίας· καὶ ἀννοηροῦσαν δύο
αὐτοκράτορες, Μάρμιον, καὶ Βαλβίνον.
- 238 ‘Ο Μάρμιος καὶ ὁ Βαλβίνος ἐφονεύ-
θησαν ὑπὸ τὸν στρατιωτικόν, καὶ τοὺς
διεδέχθη ὁ νέος Γορδιανός.
- 242 ‘Εκστρατεία τοῦ Γορδιανοῦ κατὰ τὸν
Περσῶν.
- 244 ‘Εφονεύθη ὁ Γορδιανός ὑπὸ Φιλίππου
τοῦ ‘Αρβόρος, ὅστις ἐκνήρυξεν αὐτο-
κράτορα, καὶ ἔκτισεν εἰρήνην μετὰ τοῦ
Σαπάρου βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπο-
νειδιστὸν εἰς τοὺς Ρωμαίους.
- 249 Αὐτοκράτωρ τοῦ Φιλίππου. ‘Ο Δέκιος
ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον.
- 252 ‘Ο Γάλλος διεδέχθη τὸν Δέκιον.
- 254 Θάνατος τοῦ Γάλλου ἀνάβασις τοῦ
Οὐαλεριανοῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Γαλλί-
νου εἰς τὸν θρόνον.
- 258 ‘Η αὐτοκρατορία διεσχίσθη ἀπὸ τρι-
κόνα ἐσχίστου ἀποστασιασάντας.
- 260 ‘Ο Οὐαλεριανὸς αἰχμαλωτίσθη ἀπὸ τὸν
Σαπάρην βασιλέα τῶν Περσῶν, ἀπέθα-
νεν εἰς τὴν δεσφίαν. Κατ’ ἐκείνους τοὺς
χρόνους οἱ μὲν Γερμανοὶ ἐπέβαλον εἰς
τὴν ‘Ιταλίαν, οἱ δὲ ‘Αλαμάνοι εἰς τὴν
Γαλλίαν· οἱ Γότθοι εἰς τὴν Μακεδονίαν
καὶ ‘Ελλάδα, καὶ Μικράν ‘Ασίαν. Οἱ
Δάκες ἀπεστάτησαν, καὶ οἱ Πέρσαι ἐκυ-
ρίωσαν τὴν Μεσοποταμίαν.
- 264 ‘Ο ‘Οδενατὸς διοικῶν τὴν ‘Ανατολὴν
ἐκνήρυξεν βασιλεὺς τῆς Παλμύρας με-
τὰ τῆς Ζηνοβίας συζύγου του.
- 268 Δολοφονία τοῦ Γαλλίου, καὶ ἀνάβα-
σις εἰς τὸν θρόνον τοῦ β’ Κλαυδίου τοῦ
ἐκκληθέντος Γοτθικοῦ διὰ τὴν κατὰ
τὸν Γότθων νίκην του. ‘Ηκμαζε τότε
Διονυσίος ὁ Λογγίος.
- 269 ‘Η Ζηνοβία μετὰ θάνατον τοῦ ‘Οδενα-
τοῦ, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν στρα-
τευμάτων καὶ ἐισήλθεν εἰς τὴν ‘Ασυ-
ρίαν.
- 270 ‘Ο Αἰθρηλιανός διεδέχθη τὸν Κλαύδιον.
- 273 Νίκη τοῦ Αἰθρηλιανοῦ κατὰ τῆς Ζηνο-
βίας.
- 274 Παραχώρησις τῆς Δακίας εἰς τοὺς βαρ-
βάρους.
- 275 Φόνος τοῦ Αἰθρηλιανοῦ ὑπὸ τὸν στρατε-
υμάτων· ‘Αναγόρευσις τοῦ Τακίτου θά-
νατος αὐτοῦ μετὰ 6 μηνῶν τὸν διεδέ-
χθη ὁ Φλαυριανός, ἀλλὰ μετὰ 2 μηνῶν
ἀπέθανε, καὶ μετὲν τὸ διὰ διάστημα εἰς
τὸν Πρόβον.
- 277 ‘Εκστρατεία τοῦ Πρόβου εἰς τὴν Γαλ-
λίαν, ὅθεν ἐβίωσε τοὺς Γερμανούς.
- 280 Νίκη αὐτοῦ κατὰ τὸν Περσῶν.
- 282 Φόνος αὐτοῦ ὑπὸ τὸν στρατιωτικόν, τὸν
διεδέχθη ὁ Κάρος μετὰ τὸν δύο υἱὸν
τοῦ τοῦ Κρίνου καὶ Νουμμεριανῶν.
- 284 ‘Εκστρατιωτὴ ὁ Κάρος, ἐφονεύθησαν
οἱ υἱοὶ του, καὶ ἀννοηροῦθη αὐτοκρά-
τωρ ὁ Διοκλητιανός.
- 286 Εἰσβολὴ τῶν ἀρχαίων βαρβάρων εἰς
τὴν Ρωμαϊκὴν ἐπικράτειαν· ὁ Διοκλητι-
ανὸς παρέλαβε συνάχοντα τὸν Μαξιμι-
ανόν καὶ κατετρόπωνσαν τοὺς βαρβάρ-
ους παντοχόρ.
- 286 ‘Ο Διοκλητιανὸς υπέταξε τὴν μεγάλην
Βρετανίαν, καὶ ἐκυρίωσεν τὴν ‘Αλεξάν-
δρειαν.
- 304 Παραιτήσις τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τοῦ
Μαξιμιανῶν τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸν
Γάλλιον, καὶ Κωνσταντίνον Χλωρόν.
- 306 Θάνατος Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ· τὸν
διεδέχθη Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ
καὶ τῆς μακαρίας ‘Ελένης, ὁ ἐκπονα-
σθεὶς Μέγας.
- 308 Πόλεμος μετὰ Κωνσταντίνου, Λικι-
νίου, Μαξιμιανῶν καὶ Μαξιεντίου διὰ
τὴν αὐτοκρατορίαν.

“Η ΤΙΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ” ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Α. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗ Η ΚΑΤΑΡΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΕΝ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΦΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΠ. ΣΤΑΗ

‘Ο πολιτικός κληρονόμος τοῦ μακαρί-
του Σ. Στάη κ. ‘Ιωάννης Κοντολεών, συν-
εχίζων τὰς «εὐγενεῖς παραδόσεις» τοῦ
κόμματός του με σκοπὸν καὶ πρόγραμμα
—ὡς ἐνυπογράφως ἐδήλωσεν εἰς τὰς ἐκ-
λογὰς τοῦ 1932—καὶ μόνον τὴν «ἐξυπη-
ρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου»,
καταβάλλει ἀπεγνωσμένως προσπάθει-
ας διὰ τὸν διασπασμὸν τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ
με τὴν ἰδρυσιν νέων ἐκλογικῶν τμημά-
των, κατὰ τὴν Μέθοδον Μουτζουρίδη,
ἀπὸ τὴν ὁποίαν προσδοκᾷ νὰ ὠφεληθῇ
κομματικῶς.

‘Εν τῷ μετὰ τὸν ἀς συνεχίσωμεν καὶ ἡ-
μεῖς τὴν «Τιμίαν Ἱστορίαν» τῆς πολιτι-
κῆς κληρονομίας τοῦ κ. Κοντολεώντος,
ὅπως λάβωμεν πλήρη γνῶσιν αὐτῆς καὶ
οἱ νεώτεροι Κυθηριοί.

Εἰς τὸ προηγούμενον δοκασίδιον φύλ-
λον μας ἡσυχάσθημεν ἐκτενὲς μετὰ τὴν
ἐξέγερσιν τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηριῶν ἐν-
αντίον τοῦ Στάη διὰ τὴν κατάργησιν τῆς
‘Επισκοπῆς Κυθήρων, καὶ παρεβίβασμεν
ὅλα τὰ κεῖμενα τῶν ἐνεργειῶν τῶν κυ-
θηριῶτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς
διὰ τὴν ἐπισκοπῆς τῶν.

Σήμερον παραβέτομεν, ἐν εὐριπτάτῃ
πρωλήψει, μίαν συνέντευξιν τοῦ Στάη
με συντάκτην τῆς ‘Αθηναϊκῆς ἐφημερίδος
«Σκρίπ» κατὰ τὸ 1903, ἢς τὸν ὁποῖον
ὁ Στάης ἐξέθηκε τοὺς λόγους διὰ τοὺς
ὁποίους ἠναγκάσθη διήγειν νὰ καταργη-
σῇ τὴν ἐπισκοπὴν διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν
‘Επισκοπὴν.

Συνιστάμεν θερμῶς εἰς πᾶντας τοὺς
συμπολίτας μας, ν’ ἀναγνώσωμεν μετὰ
προσοχῆς τὴν συνέντευξιν αὐτὴν διὰ νὰ
κρίνωμεν τὴν νοοτροπίαν τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου, ὅστις ἀνέλθον εἰς ἀντίστασιν τῆς
Πολιτείας ἀξιώματα κατεδύχθη νὰ χρη-
σιμοποιήσῃ δικαιολογίας στριζομένους
εἰς ἀνστασιῶς λόγους, καὶ νὰ διαστρε-
βίσῃ γεγονότα διὰ νὰ ἐκδικηθῇ ἑαυ-
τὸν ἀναγερὸν Λεβίτην τοῦ ὁποῖου τὸ μόνον
σφάλμα ὑπῆρξεν, ὅτι δὲν ἐδέχθη νὰ με-
ταβλήσῃ εἰς κομματικὸν ὄργανον, καὶ
τοῦ ὁποῖου ἡ διάβασις ἐκ τῆς ‘Εκκλησι-
ας Κυθήρων ὑπῆρξεν γόνιμος εἰς ἔργα ἀρε-
τῆς καὶ κοινωνικῆς καὶ δημοκρατικῆς
προόδου.

Καὶ θλίβεται πραγματικῶς κανεὶς διότι
ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς αὐτῆς συνεντεύ-
ξεως ἐξάγεται, εἰς ποῖαν ἡθικὴν δουλίαν
εἶχε καταστήσει ὁ Στάης τὸν τόπον μας
καὶ εἰς ποῖον ἀναχρονισμὸν καὶ ἐκμετάλ-
λευσιν.

Τὴν ἐν λόγω συνέντευξιν βιβλιοποι-
εῖν ὁ Στάης καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιθεσίαν
ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ‘Επισκοπικὸν ζήτη-
μα τῶν Κυθήρων», μετὰ πρόλογον μίαν
ἐπιστολὴν τὸν πρὸς τοὺς συμπολίτας
μας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 ‘Ιουλίου 1903
εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐγράφην:

“**Αναγκαζομαι νὰ δημοσιεύσω μετὰ
τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, τὰς συνεντεύ-
ξεις ἃς ἐλαβον μετὰ συντάκτου τῆς ἐφη-
μερίδος «Σκρίπ» ὡν τὴν ἐδύνην ὑπέχω,**
**ἵνα φημίσω τὰ στίγματα τῶν ὀλίγων πο-
λιτικῶν μου ἀντιπάλων τῶν ἀπρεπῶν θό-
ρυβον διεγεράντων ἐν ταῖς ἐφημερίαις,**
καὶ ἀνακριβῶς βεβαιωσάντων, ὅτι οἱ ἐν
Κυθήροις συμπολίται μου διατελοῦσιν ἐν
ἐξέγερσιν χάριν τοῦ ‘Επισκόπου, ἐπὶ ἀ-
**κριβῶς τοιούτων συμβαίνει, ὅς ἐξάγε-
ται ἐκ πληθὺς ἐπιστολῶν ἃς κατέχω,**
καὶ ἐξ ἀναφορᾶς ἣν φέλλοι μου ἐκ Κυθῆ-
ρων καὶ ἐντεθῶν ἀσθερμῶς μοι ἀπέ-
στειλαν, καὶ ἣς τὴν δημοσίευσιν εἰς ἐφη-
μερίδας δὲν ἐθέλωρα πρῶτον.”

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τὴν αὐτὴν ὁμιλεῖ ὁ
Στάης περὶ πολιτικῶν τὸν ἀντιπάλων
διὰ τοὺς ὁποίους εἰς τὴν συνέντευξιν του,
ὅπως κατωτέρω θὰ ὁδομεν, ἔλεγεν: “Ὁ
ἐπισκοπὸς δὲν ἐνόησεν ὅτι τὸν περικυ-
κλῶσαν ὡς βδέλλαν διψῶσαι αἵματος πο-
λιτικῶν ἀνικανότητος μὴ δύναται, ἰδί-
αί, δύναται, νὰ ὑψώσῃ εἰς ὄνειροπολῶ-
μενα πολιτικὰ ἀξιώματα.”

Ὡς «βδέλλας διψῶσας αἵματος καὶ
πολιτικῆς ἀνικανότητος» ἐθεώρεε προφα-
νῶς ὁ Στάης τὸν μακαρίτην Δελακοβίαν
μετὰ τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις ἠναγκάσθη εἰς
τὰς ἐκλογὰς τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1905
νὰ συνδυασθῇ.

Ποῖαν ὁμῶς ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ὁ
συνδυασμὸς αὐτῶς εἰς τοὺς ἔχοντας ἐδραί-
ας πολιτικὰς ἀρχάς, ἐξάγεται ἀπὸ μίαν
χαρακτηριστικὴν σημείωσιν τῆς ἐφημερί-
δος «Νέον ‘Αστυ» προκληθείσης ἐκ τοῦ ἀκολούθου
τηλεγραφήματος ἀποσταλλέντος εἰς αὐ-
τὸν ὁ Ποταμὸς τὴν 23ην Φεβρουαρίου
1905.

“**Σύμφωνα ἐπαρχία Κυθήρων πανηγυ-
ρίζει τὴν πανηγυρικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συν-
δυασμοῦ Στάη-Δελακοβία μετὰ πλειωψη-
φίαν 500 ψήφων υπέρσταν τοῦ πρώτου**
ἐπιλαχόντος.”

Καὶ γράφει τὸ «Νέον ‘Αστυ». —“Καλύ-
τερα νὰ μὴ τὰς ἐπανηγγεῖλαι, φίλοι Κυ-
θηριοί τοιαύτας τερατώδεις πολιτικὰς ἐν-
δοσεις, τὰς ὁποίας ἐπρεπε ν’ ἀποκρούσῃ
ἐπαρχία τόσοον πολιτικῶν ὡς ἡ τῶν Κυ-
θήρων, ὡς τὴν λέγουν τοῦ συνταγματι-
κοῦ καὶ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.
Τὶ ψηφίσατε, ψηφίζοντες ἐναντὶ ἡμεῶν;

νικὸν καὶ ἑνα θεοτοκίαν; Ἀν ἐψηφί-
σατε ἀπολύτως τίποτε!”

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν συνέντευξιν
τὴν ὁποίαν παροεκάλεσεν ὁ ἴδιος ὁ Στάης
διὰ νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὴν κατάργησιν
τῆς ἐπισκοπῆς ἀρχίζει ὡς ἑξῆς:

—“Μετὰ λύπης μου, λέγει, ἀναγκάζο-
μαι νὰ δεχθῶ τὴν αὐτομένην συνέντευξιν,
οὐχὶ διότι πρόκειται νὰ ὁμολογήσω ἀπο-
τυχίαν ἀφορῶσαν τὴν θράσιν μου ὡς ‘Γ’
πυρροῦ τῶν ‘Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας ‘Εκπαίδευσως, ἀλλὰ διότι πρὶ-
καίται νὰ ὁμολήσω περὶ τῆς διοικητικῆς
ἀνικανότητος τοῦ Σ. ‘Επισκόπου Κυθήρων.”

Καὶ ἡ ἀνικανότης τοῦ ἐπισκόπου Κυθῆ-
ρων κατὰ τὸν μακαρίτην Στάην συνψί-
ζεται εἰς τὰ ἑξῆς:

“Ὁ ἐπισκοπὸς Κυθήρων ἀπέδειξε ἀνι-
κανότητα διοικητικὴν καὶ ἐπιμονὴν ἐν
ἀντιδικτατορικῇ εἰς τὰς ἰδέας του, αἱ ὁ-
ποῖαι ἠμποροῦσαν νὰ ἦσαν ὀρθαί, ἀλλὰ
ἦσαν ἀντίθετοι πρὸς τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου
μας. ‘Η ἐπιμονὴ τοῦ δὲ εἰς τὰς ἀντιλή-
ψεις του αὐτὰς τὸν ἐφεραν εἰς διάστασιν
μετὰ τὸν φιλόδοξον καὶ φιλόνομον κυθη-
ραϊκὸν λαόν. ‘Εννοεῖται, ὅτι ἡ πολιτικὴ
κερδοσκοπία προεβάρχει παρ’ ἡμῖν. ‘Εξή-
τησαν λοιπὸν τὴν διάστασιν τοῦ λαοῦ
τῶν Κυθήρων πρὸς τὸν ἐπισκοπὸν αὐτοῦ
νὰ ἐκμεταλλεῖσθαι οἱ πολιτικοὶ μου ἀντί-
παλοι, ἀπὸ ἐγὼ τὸν εἶχον διορίσει τοιοῦ-
τον καὶ ἐθεωροῦμαι ὁ ἡθικὸς αὐτοσυρ-
γὴς τῆς διαστάσεως ταύτης.”

‘Η διάστασις δὲ αὐτὴ προήλθεν διότι ὁ
ἐπισκοπὸς ἐκέρχυνεν τὸ «Μονοκκλησιασ-
τικὸν» ἡτοὶ νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς μίαν καὶ μό-
νην ἐκκλησίαν οἱ κάτοικοι ἐκαστῆς κώμης
ἢ κομποπόλεως ἢ καὶ πόλεως. Παρεστῆσα
εἰς τὸν ἐπισκοπὸν ὅτι δὲν εἶνε πρῶτον
νὰ ἐγείρῃ ὑβέλλαν ἐναντίον του, ἀλλὰ δὲν
ἦτο. ‘Ενόμεινεν ὅτι θὰ ἐπρεπεν εὐθὺς
ἐξ ἀρχῆς νὰ τοὺς πᾶρῃ τὸν ἄερα. ‘Η σφαλ-
μένη ὁμῶς αὐτὴ ἀρχὴ φαίνεται, ὅτι διη-
κύνετο τὰς πράξεις του καὶ διὰ τοῦτο ὠρρί-
ζετο καὶ ὑβρίζετο καὶ ἠπειλεῖ καὶ καταργεῖ
ἐν αὐταῖς ταῖς θείαις ἱεροτελεστείαις, δια-
κόπτον τὴν θέαν πολλὰκις λειτουργίας!

Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν ‘Αγίαν Μόνην
τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Κολοκοτρώνης καὶ
εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἐπείσαν μεγαλο-
πρεπὴ πανηγυριν χορεύουσι καὶ διασκε-
δάζουσιν οἱ χωρικοί, ἀπηγόρευσεν ὁ ἐπί-
σκοπὸς τὴν ἐν τῷ προαυλίῳ παραμονὴν
τῶν χορευτῶν καὶ τῶν ὀργάνων. Καὶ ἐπει-
δὴ καὶ ἐκτὸς ἀκόμη τοῦ περιόλου τὸν ἡ-
νιόχλον, τοὺς ἀφώρισε, καὶ ἐπειτα τοὺς
συνεχώρησε.

—Ταρίφα τῶν Ιερέων.

—Εκτὸς τούτου ὁ ἐπισκοπὸς ἐπέμενε
ἀδικαιολογητῶς νὰ ἐπιβάλλῃ ταρίφαν διὰ
τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῶν ἱερῶν διότι
εὐρισκόντες εἰς τοὺς δὲν ἡμέτερον ἐπαρκῶς
μ’ ἔδωκεν διὰ πολλοὶ ἱερεῖς παρέστησαν εἰς
αὐτὸν, ὅτι τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν ἦσαν πρα-
κτικὰ πράγματα οὐδ’ ἐπαρμόδια! Καὶ
ἐξ αἰτίας τῆς ταρίφας ἐτάφη ἐν ἑρέπῳ ἐν
τῇ πόλει τῶν Κυθήρων ὑπὸ τοῦ Δημάρ-
χου καὶ τῶν πολιτῶν ἀνευ ἐκκλησιαστικῆς
κηδείας καὶ ἀνευ ἱερῶς. ‘Επίσης εἰς
τὸν Κλάμον ἕνας χωρικὸς ἔθαψε μόνος
τὸ τέκνον του ὡς καὶ εἰς τὸ χωρίον Γερα-
κιάνικα.

‘Ο ἐπισκοπὸς ἐπὶ πλέον ἐξήγειρε τοὺς
κατοίκους διότι κατὰ τὴν Παρασκευὴν τοῦ
Πάσχα 1902 ἀπεφάσισε νὰ μεταφέρῃ τὴν
τὴν εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας εἰς Καρα-
βάν παρὰ τὰ καθιερωμένα, ἐξ αἰτίας δὲ
αὐτοῦ οὐσώμοι οἱ Καραβίται ἐξήγερθη-
σαν ὅταν ἀντελήφθησαν, ὅτι ὁ ἐπισκο-
πὸς ἐγκατέλειπε τὴν ὑπόσχεσιν του νὰ ὀδη-
γήσῃ τὴν εἰκόνα εἰς Καραβάν καὶ ἐστρα-
τοπέδουσαν ἐξωθεν τοῦ Ποταμοῦ ὅπως
εἶχε ὁδηγήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν κώμην
τῶν. ‘Η ρῆσις ὁμῶς τῇ ἐπεβόλῃ μου ἀ-
πεσορήθη.

‘Εν τούτοις καὶ τότε οἱ πολιτικοὶ μου
ἀντίπαλοι παρέστησαν πρὸς τοὺς ἐν ἐρε-
θισμῷ διατελοῦντας χωρικοὺς ὅτι ἐγὼ δι-
έταξα τὸν ἐπισκοπὸν νὰ μὴ ὀδηγήσῃ τὴν
εἰκόνα εἰς Καραβάν. Τὰ λυπηρὰ ὁμῶς αὐ-
τὰ γεγονότα δὲν ἐδίδαξαν τὸν ἐπισκοπὸν
ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ δρομολογίου τῆς ‘Α-
γίας Εἰκόνης δὲν εἶνε εὐχερής, ἀλλὰ φέτος
τ’ αὐτὰ ἐπεχείρησε καὶ διὰ τοῦτο χιλιάδες
χωρικῶν ἐσθλῶν εἰς τὴν πόλιν τῶν Κυ-
θήρων δηλοῦντες ἀπροκαλύπτως, ὅτι δὲν
ἔβη ἐπιτρέψαι εἰς τὸν ‘Επισκοπὸν νὰ με-
ταφέρῃ τὴν εἰκόνα παρὰ τὰ κεκαλονισμέ-
να. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐπισκοπὸς ἐπέμενε καὶ
ἐπληρώσας εἰς τὰς ὑπογραφὰς νὰ πλε-
φωσὶ στρατιωτικὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλλῃ
τὴν γνῶμην του, ὁ πολιτικὸς μου ἀντί-
παλος κ. Α. Μπαρμπαντήρος ἐπληρώ-
σας πρὸς τὸν πρωθυπουργόν τότε κ. Θ.
Δηλιγιάννην νὰ προλάβῃ τὴν αἵματου-
σίαν. Εὐτυχῶς ὁμῶς, ὅτι τὸ πλῆθος δι-
αλύθη ὑποχωρήσαντος τοῦ ἐπισκόπου.

—‘Η φιλοχρηματία τοῦ ‘Επισκόπου.

‘Ο ἐπισκοπὸς ἐπίσης τοῦ φιλοχρηματίας
καὶ τοῦτο διαπιστοῦται διὰ γεγονότων λυ-
πηρῶν. Καὶ λυποῦμαι διότι ὁ ἐπισκοπὸς
βαβαίει ἐν συνεντεύξει του εἰς τὴν «‘Α-
κρόπολιν» οὕτως: «δὲν ὄρισε ταρίφαν δι’

ἐαυτὸν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἱερεῖς ὑπερα-
σπίζων τὰ δίκαια τῶν παραπονουμέ-
νων ὡς μὴ ἀμοιβόμενον ἱερέων.”

‘Εγὼ διαβεβαιῶ ὅτι οἱ ἱερεῖς Κυθήριοι
μετὰ τὸν ἄλλον προσόντων, εἶνε ὀλι-
γαρκεῖς καὶ ἡμισὶ φιλοχρηματοί, πάντες
δὲ εὐκατάστατοι οἰκονομικά· ἀν-
δράμονες νὰ ζήσωσι καὶ ἀνευ τῶν
ἐκ τῆς ἱερωσύνης τῶν ἀπολαύων. ‘Η
ἀπάντησις ὁμῶς τοῦ ἐπισκόπου ὅπως ἀπο-
βῶνται ἀδρῶς οἱ ἱερεῖς, ἐξήγειρε τοὺς
κατοίκους κατὰ τὸ κλήρῳ.

Περὶ τῆς φιλοχρηματικῆς τοῦ ἐπισκόπου
λαμβάνον ἀπὸ πάντων τὰ χωρία ἐπιστολάς.
Εἶνε λυπηρὸν νὰ βλέπετε ἐπισκοπὸν νὰ
παζαρῇ τὰς θρησκευτικὰς τοῦ ὁ-
πρεσβείας, ὅπως συνδῇ μετὰ τὰ ἐγκαίνια
μικροῦ δημοτικοῦ ναοῦ τῆς πόλεως Κυ-
θήρων, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Μυλοποτάμῳ
ναοῦ ‘Αγίου Χαράλαμπος, τῆς ‘Αγίας
Τριάδος εἰς Κατωκλιάνικα. ‘Οσάυτως με-
τέβη ἀπὸ τὸ σκληρὸν εἰς τὴν μικρὰν
νῆσον τῶν ‘Αντικυθήρων καὶ ἐτέλεσε τὰ
ἐγκαίνια μικροῦ ναοῦ ἐξήτει δὲ ἐπιμόνος
νὰ λάβῃ δραχμ. 400 καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶ-
χον νὰ τὰς δώσωσαν ἔδωκεν ἕνας ἐξ ‘Αγί-
ου ἐπαμειβῶν πέντε λίρας καὶ τὸ ὑπό-
λοιπον συνεπληρώθη δι’ ἐράνων. Αὐτό-
κλητος ἐπίσης μετέβη εἰς ‘Αγίαν Μόνην
καὶ ἐλειτοῦργησεν, ἐξήγησε δὲ παρὰ τὸν
ἐπιτρόπον δρ. 80. ‘Η ‘Επιτροπὴ ὁμῶς
ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶχε πίστιν παρὰ
τοῦ Νομάρχου, πλὴν οὗτος ἐπέμεινε καὶ
ἐν τέλει ἐδέχθη δραχ. 25 ἃς ἐξ ἰδίων τῷ
προσέφερον μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τῷ
δώσωσι καὶ ἄλλας πενήτηντα.

Εἰς τὰ παράπονα τοῦ κόσμου διὰ τὰς
ἐκ διαστῆς καὶ ταύτας πράξεις
ἀπήντηε δὲ ἀπανηρῶν ἐνδεκα χιλιάδας
δραχμὰς εἰς ἐξόδα χειροτονίας του καὶ
πρέπει νὰ τὰς κερδίσῃ, διότι εἶνε πτωχός.
Δὲν εἶμαι εἰς θέαν νὰ γινώσκω ἂν τοῦτο
εἶνε ἀληθές. Γινώσκω μόνον ὅτι μέρος

βέροντας να ζητήσει την εφαρμογήν του δευτέρου άρθρου του Δ' άρθρου του Σ. Νόμου περί Επισκοπών και Επισκόπων, καθότι «μετάθεσις Επισκόπου γίνεται μόνον εντός της Βασιλείας, μετέγνωσμένης της Γραφής Συνόδου». «Ε-πρεπε μάλιστα η Γραφή Σύνοδος από της εποχής των σκηνών του τελευταίου Πα-σχα, ότι επιτηρώσει προς αυτήν ο δή-μαρχος και ο λαός των Κυθίων κατά του Επισκόπου Κυθίων, να έπεινεν Ε-ξ αφοχον να τελήεν γνώσει της αλλη-θοδίας καταστάσεως των πραγμάτων, να μη εύρισκόμεθα νυν εις την παλαιότητα κομψίαν εις βάρος της Έκκλησίας, να τηλεγραφώσιν υπέρ του Επισκόπου και της επισκοπής η κατ' αυτών πρόσωπα δόγμα και μηδέναν κοινωνικήν ή πολιτικήν θέσιν κατέχοντα».

Ενταύθα τελειώνει η σκηνοθετηθείσα συνέντευξις του Στάη μετά του συντά-κτου της εφημερίδος «Σκίρη» η οποία, ως είπαμεν, έδημιουργήθη και εις ιδιαίτε-ρον τεύχος εις το όποιον περιελήφθησαν και τα κατωτέρω ψηφίσματα και δηλώ-σεις, χαρακτηριστικά της όλης έμπαθούς έκδοτικαί των χωραίων και του βου-λευτικού των, κατά του σεμνοτάτου και ά-ληθοφώνου χριστιανού Επισκόπου Κυθίων Εύδομου Κυβαθαά.

Η ΠΟΛΥΘΥΡΑΝΤΟΣ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ Σ. ΣΤΑΗ ΚΑΙ Κ. ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ-ΤΟ "ΑΚΑΤΑΛΟΓΙΣΤΟΝ", ΤΟΥ ΣΤΑΗ

«Μετά συγκινήσεως από της έσπέρας της χθές η πόλις δολοχώς συζητεί τις λεπτομερείας και τα αίτια της αίματηρής μονομαχίας, εκ της οποίας άπεκράσθη νεκρός βουλευτής γνωστότατος και ήκο-γενεϊόχους σεβαστός.

Τό έπεισόδιον τό όποιον κατέληξε εις τό λυπηρόν τούτο συμβεβηκός χρονολο-γείται κυρίως από της έσπέρας της παρελ-θούσης Τετάρτης. Πρώ πολλού όμως σο-βαρά δυσσεβεία προερχομένη εκ μη έκπληρωσέως άπαιτησέως τινος τού βου-λευτού κ. Χατζηπέτρου από μέρους του 'Υπουργού κ. Στάη, είχαν έπιφέρει ψυ-χρότητα σχέσεων μεταξύ των δύο.

Τήν Τετάρτην δέ κατά την συνεδρία-σιν της Βουλής, καθ' ήν έψηφίσθη ό προϋπολογισμός, ό κ. Χατζηπέτρος ύπο-θέσας ότι ή αίτησίς του, όπως διατηρη-θί και ό τρίτος έπιμελητής εις την κλι-νήν του κ. Πεκοπούλου δέν εισηκούσθη παρά του κ. Στάη, εξέφερε κατ' αυτού φράσεις ύβριστικές.

Κ. Αναστασόπουλος, Γ. Καρπετόπουλος, Γ. Κρίτας και Γ. Μελλισινός βουλευτές Ζακύνθου, άνεικαταστήσαν τον άπογοη-σάτα μάτρουα του κ. Κ. Χατζηπέτρου Σπυρ. Γεωργόπουλον, και εξέτασαντες τάς λεπτομερείας του έπεισοδίου, εύρον ότι ου-δεμία αναβιβαστική λύσις χωρεί, και έπο-μένως κατέληξαν εις κοινήν άπόφασιν, ίνα λυθή ή διαφορά διά των όσλων.

Ούτως έκανονίσθη να λάβη χώραν μονο-μαχία διά πιστολίων αυτών όραν ό κ. Σ. έ-πέσει όριζομένην πλησίον του μ.μ. εν Τετάρτης.

Βολαι όριζοσαν δύο (2) διά παραγγέ-λματος υπό έκαστον των άντιπαλόν, έξ ά-ποστάσεως είκοσι (20) βημάτων, των τυ-χόν άπλογιστιών μη λογισθησόμενων ως βολών.

Αί λοιπαι λεπτομερείαι κανονισθήσονται εν τώ τόπω της μονομαχίας.

Τό παρόν περτωκόλλον συνετάχθη και ύπεγράφη εις διπλούν.

Οι μάχοντες του κ. Στάη
Γ. Αναστασόπουλος
Γ. Καρπετόπουλος
Οι μάχοντες του κ. Κ. Χατζηπέτρου
Γ. Κρίτας
Γ. Μελλισινός

σεως της Βουλής άνήλθεν ό κ. Θεοτόκης εις τά 'Ανάκτορα, έπληρώσας έκείθεν εις την Βουλήν και την λήξιν των έργων αυτών, διότι έθεωρήθη άδύνατον πλέον να γίνη νέα συνεδρίασις.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ

Εκ του Πολιτικού νοσοκομείου ό νεκρός του Χατζηπέτρου μετεφέρθη διά της άμάξης του σταθμού των πρώτων βοηθειών εις την επί της όδοι Χαλκοκονδυλίου οικίαν του, συνο-δευθείς υπό συγγενών του.

Υπό την οίκιαν τού φρονεθέντος είχε συγ-ναθισθή άσφυκτικός τό πλήθος άναμένον εις μεταφοράν του νεκρού, δολοχώς δέ ή οικία άντίκειτο από τους θρήνους και τάς πα-ρακτικαίς κραυγαίς της κοπομένης συζύγου του και της δυστυχούς μητρός του και των μικρών τέκνων του.

—Πού μ' άφίνεις, Κόκο μου, έφώναζεν ή δυστυχής χήρα του.

—Πού άφίνεις τά παιδιά σου, έλεγεν ολόβ-ρυσσα και κοπομένη.

—Μπαμπάκα μου, έφώναζαν τά παιδά-κια του.

Επί πολύ ήτο άδύνατον ό νεκρός να με-ταφερθή εντός της οικίας παρ' όλας τάς προσπάθειας των μόλις συγκατασόμενων φί-λων και συγγενών του.

Εκεί από της είσοδου έξετυλίχθησαν αί απαράμιλλοι σκηνάι, τάς όποιάς δυσκό-λως δύναται τις να περιγράψη. Άρχει να λεχθή ότι όλος ό κόσμος ό συνηθισμένος πρό της οικίας έξερχομένη εις δάκρυα και γυ-ναϊκές κλυθούσας.

Η ύπεράτη και άπερίγραπτος συγκίνησις ή καταβρόδισα την μητέρα και την σύζυγον τού φρονεθέντος, τάς έκαμε να μείνουν άναί-σθητοι περμένη έπάνω εις τόν νεκρόν, ενώ από τους θρήνους λάγνυγας των έζήρχοντο ά-κόμη λυγμοί. Τούτο διηκούσαμεν την μεταφο-ράν του νεκρού, όστις μετά μικρόν άνεπαύστο έντός όριζών φερέμενος έστημένον εις τόν νε-κροκόν ύάλμακον, δύο δέ μεγάλα λαμπάδες έκαιον εις την κεφαλήν και τούς πόδας του νεκρού.

Μέχρι τού μεσουυκτίου άνήρχοντο την κλί-μακα της οικίας εντός της οποίας άνήχοντο θρήνοι, φίλοι και συγγενείς τού φρονεθέντος και ήσπάζοντο δακρύοντες τόν νεκρόν του.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Κύθηρα 18 'Ιουλίου 1904. Ο λαός της πρω-τεύουσας των Κυθίων και των χωρίων του δήμου συνελέσθη σήμερον εν τώ δημαρχείο καταστήματι, ένόμως και μετ' άγανακτήσεως διαφευθεί τάς εις τινος των 'Αθηναίων έφη-μερίδων τηλεγραφηθείσας άνακριβείς, χάριν πολιτικής κερδοσκοπίας, δι' όν ήλλοιώθη τό άληθές και γήνησαν φρόνημα δολιχόρον της έκτακτής όσον άφωρά τόν Σ. Επισκόπον Κυ-βαθαά καθ' ό σύστασιν είχαν έξεγερθή διά την άσποχον πολιτείαν του. Παρακαλεί δέ ό λαός να ύποψίωση φρονήν ύπέρ της κυρώσεως του σχετικού νόμου, δι' όν ό' άπαλλάχθησαν τού άνεπαρκούς Ιεραρχού, ή έκείνοδος τού ό-ποιου μετά την κατ' αυτού έξεγερθείσαν κοι-νήν άγανάκτησιν άσφαλώς θα έχη συνέπειας λιπυρίας, ως πεπεισμένα ότι θέλει προλάβει ή έγνωσμένη εύθύκρια του Πρωθυπουργού πρός όν ή έκκλεια υπό τού λαού, εικοσιμε-λής έπιτροπή άπήυδεν ψήφισμα περί ταείας κυρώσεως τού νόμου.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ο κ. Στάης όστις από καιρού έγνωρίζεν ότι ό κ. Χατζηπέτρος παραφερόμενος έκστο-τε παρεξέρεπε εις ύβρεις εναντίον του μετά τά εν τη Βουλή υπό πολλών βουλευτών άκου-σθέντα, περιήλθεν εις την άνάγκην να ζητήσει ίκανοποίησιν από μέρους τού βουλευτού. Και άπηύδουν πρός τούς βουλευτάς κ.κ. Γ. Ανα-στασόπουλον Μεγαρίδου και Γ. Καρπετόπου-λον την εξής έπιστολήν:

Άγαπητοί συνάδελφοι,

Θά όφειλε όμύν χάριτας πολλάς, εάν πα-ραστήτε ως μάχοντες μου εις την λύσιν της διαφοράς έμού και του κ. Χατζηπέτρου, βουλευτού Τριαντάλων, περί ής λεπτομερείας παρακαλώ να λάβητε παρά των συνάδελφων βουλευτών κ.κ. Φ. Μοσχούλα, Η. Μανρο-μύχλη και Γ. Μπαλατζή, και έτσι της ό-ποιας δέν άποδέχομαι άλλην λύσιν ή την διά των όσλων μέχρις άνικαταστάσεως τού έτέρου.

Εν 'Αθήναις ή 16 'Ιουνίου 1904

Σας άσπάζομαι
Σ. Στάης

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΗ

Κατά την άπόφασιν ταύτης των μαρτύ-ρων, ό κ. Στάης, κατά τά κεκαυσιμένα άπίσθυνη την μεσημβρίαν της χθές την εξής έπιστολήν πρός τόν κ. Θεοτόκην.

Κύριε Πρόεδρε,

Επειδή σήμερον την 11ην πρό μεση-μβρίαν οι μάχοντες μου κ.κ. Γ. Αναστασό-πουλος και Γ. Καρπετόπουλος μετέβησαν εις τήν Βουλήν να λάβη χώραν ή μονομαχία, παρακαλώ ύμωσιν έπαινεθί και ύποβάλητε εις την Α. Μ. τόν Βασιλέα την από της θείας και του ύπουργικού αξίω-ματος παραίτησιν μου.

Εν 'Αθήναις ή 18/31 'Ιουνίου 1904

Διατελώ όλους ύμωσιν
Σ. Στάης

ΤΙΣ Ο ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ

Ο τόσον θλιβερόν τέλος εβρών Κόκος Χα-τζηπέτρος, ήτο ήλικίας τεσσαράκοντα περίω-ν έτών, εδωσμός, ήνθλος, με μαθρον παχύν μύστακα, μύων, και έφερε συνήθως ένδυμα-σίαν φαιού χρώματος.

Εν Τριαντάλως πολιτευόμενος ήτο υιός του Εύδομου Χατζηπέτρου ύπασιου τού 'Βα-σιλέως. Τρίς δέ την φοράν ταύτην έξελέγετο βουλευτής.

Άγαπητός εις τούς συμπατριώτας του και φίλους του, άγαπητός εις όλους όσον τόν έ-γνωνσαν, όλίγον ευερέθιστος, αλλά καλής καρδιάς άνθρωπος, εύρισκετο εις διαρκή κη-νησιν διά τάς ύποθέσεις των φίλων του.

Αποθνήσκων άρίναι άπαρηγορητός μητέ-ρα, δέσποιναν λαν σεβαστήν και αξίω-τιμον, νεαράν και συμπαιθικήν σύζυγον θυ-γατέρα τού εκ Περγάδος μεγαλεμπορού κ. Δ. Σαμακοπούλου. Έκτός αυτού καταλείπει θυ-γατέρα δύο μικρά χαριτωμένα παιδάκια τά ό-ποια θα καλύψω τό μαθρον ένδυμα του πέν-θους και της θλίψεως.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Οι ύπογεγραμμένοι κάτοικοι των διαφόρων χωρίων της «Κυθίων και οι ύποταχθέντων των εν 'Αθήναις και εν Περγάδι διαμενόντων άποδοκιμαζόμενους τάς ένεργείας της εν Πε-ργάδι τών 'Αθηνάις άπεχρηστούμενων έπιτρο-πών των Κυθίων, ήτις παρήστανε πρός τάς άρχάς και τών τόπων ψευδώς δι'όλοκληρος ή έπαρχία Κυθίων ποθεί την έλάνοδον του 'Επισκόπου Κυθίων Ε. Κυβαθαά, και δηλώ-μεν ότι ήμετες δέν συμμερίζομεθα τά παρ' αυτών έδημοσιευθέντα παρακαλούμεν δέ την Σήν Κυβέρνησιν να προηί εις την κύρωσιν και δημοσίευσιν τού νόμου, τόν δέ κ. Στάην βουλευτήν μας, να έχεισθω την παρουσαν πρός τόν πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Δ. Ράλλην.

(Επονται διάφοροι ύπογραφοί)

Παρά πάσας ταύτας τάς ένεργείας, ό νόμος περί καταργήσεως της 'Επισκοπής δέν έκνωθή, και ως γνωστόν, ό 'Επί-σκοπος Κυβαθαά παρέμεινεν 'Επισκο-πος Κυθίων μέχρι τού θανάτου του, άπολαύων της γενικής εκμύλησεως και τού σεβασμού τόσοον των εν τη νήρω κυ-θίων, όσον και των άπανταχού της γής έγκαταστημένων και έχόντων στερώς εις τά πάτρια σμολοκτών μας.

ΤΟ Α'. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Οι κ.κ. Αναστασόπουλος και Καρπετόπου-λος έσπευσαν ν' άνακονίσουν την έντολήν των εις τόν κ. Χατζηπέτρον, όστις τους παρέ-πεμψε εις τούς βουλευτάς κ.κ. Γεωργόπου-λον και Κρίτας όπως διακανονίσωσι τά της ύποθέσεως.

Η πρώτη σύσκεψις των μαρτύρων γενομέ-νη εν τώ γραφείω τού προέδρου της Βουλής, κατέληξε εις την σύνταξιν πρωτοκόλλου, εν τώ όποιω περιείχετο ή εξής κυρία δήλωσις:

Οι μάχοντες του κ. Κ. Χατζηπέτρου εν έντολή τού πελάτου των όσλων, ότι ουδέναν άρδην έξέγερσιν ύβριστικήν φρά-σιν, ούτε ένάποιν του κ. Στάη, ούτε ένά-ποιν ή εις έπ'όσον άλλων.

Τό πρωτόκολλον τούτο έμεινεν εν σχεδίω όπως ύπογραφή, την έπομένη ήμως οι μά-χοντες του κ. Χατζηπέτρου έδωλίσαν ενδύς έξ άρχής ότι εινε άνακριβές τό ότι ό πελάτης των όσλων έξέγερσιν ύβριστικήν κατά τού κ. Στάη φρασιν και δεύτερον πρωτόκολλον συνετάχθη.

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Η συνάντησις των άντιπαλόν κατά τά κα-νονισθέντα έγένετο όλίγων μετά την ήν μ.μ. όραν χθές πλησίον τού χωρίου Τράχωνας.

Πλήν των μαρτύρων παρίσταντο και δύο λατροί, ό καθήγητής κ. Φωκάς διά τόν κ. Στάην, και ό κ. Μπαλατζή διά τόν κ. Χα-τζηπέτρον.

Ο κ. Κρίτας έκοποθέσας τούς δύο άντι-παλούς εις άπόστασιν είκοσι βημάτων άπ' ά-λήλων, και έδωκεν εις αυτούς πλήρη τά πι-στόλια. Είς τόν κ. Κρίταν έλαχε να δώση τό πρόσταγμα τού πυρός, τό όποιον έδωκε συντομιστα: «Πήρ! έν! δύο! τρία!».

Είς την λήξιν πυρ, πρώτος έπυροβόλησεν ύνεργείως τεταμένον τόν βροχάλον ό κ. Χα-τζηπέτρος. Μετ' έλάττωσεν δέ χρονικόν διά-στημα εις τό παρήγγελμα «δύο» ό κ. Στάης.

Η σφαίρα τού πρώτου διήλθε δεξιά τού άν-τιπαλίου του και έχρησι εις τό κενόν.

Η σφαίρα τού κ. Στάη έδρε τόν Χατζηπέ-τρον άκριβώς εις τό τριχυτόν μέρος της μά-σχλης, και ελοχμήσασα διά μέσου τού πε-τάτου και τρίτου μεσοπλευρου εις τόν ύα-ρκα, διέτρησε τόν μέγαν βρόγχον τού πνεύ-μονος και άπέκοψε την άορτήν.

Ο θάνατος έπλήθε ταχύς. Ο Χατζηπέτρος έφάνη κλονισμένος και μόλις έπρόφρασεν ό-έκ των μαρτύρων κ. Αναστασόπουλος να σπεύ-σθω και να τόν ύποβάσση, και ή αίωρο-γία ήρριεν άναίστατος.

Οι λατροί ένήργησαν εις μάτην τρεις τραχει-οτομίας διά να διευκολύνουν την άναπνοήν και άνα συγκαταστήσαν την αίμορραγίαν. Ο θά-νατος έκλήθεν εύδώς εκ της μεγάλης αίμορρα-γίας.

Ο νεκρός μετεφέρθη πρώτον εις τό Πολι-τικό Νοσοκομείον έως όπου ειδοιοιηθή ή οικογένειά του περί τού άπεικταίου.

Τό άπέτελεσμα της μονομαχίας άνεκονίσθη εν ταχυά ό κ. Στάης εις τόν κ. Πρωθυπου-ρόν παρά τώ όποιω μετέβη, ό δέ κ. Θεοτό-κης τό άνεκονίσθη εις την Βουλήν της ό-ποιας ή συνεδρίασις έλθού, άπό άπασσέ-σθη να κατατεθί στέφανος επί τού νεκρού και έκπρασθή διά τού προεδρείου τά συλ-λυπητήρια πρός την οικογένειαν τού φρονε-θέντος.

Οι ύπογραφοί, ό πρόεδρος της Βουλής και πάντες σχεδόν οι βουλευται μετέβησαν και συνεληύθησαν την οικογένειαν Χατζηπέτρου. Συγχρόνως πρός τ' άνωτέρω, έδημιουργή-σαν και δύο Βασιλικά διατάγματα, εν της ά-ποχρήξης της παραιτήσεως από τού ύπουργού άξιωμα του κ. Στάη, και έτερον περί αναθέ-σεως τού 'Υπουργείου Παιδείας εις τόν 'Υ-πουργόν επί των Οικονομικών κ. Α. Ν. Σι-μόπουλον.

Τό άπέτελεσμα της μονομαχίας άνήγγειλε τηλεφωνικά εις τόν Βασιλέα ό πρωθυπου-ρός, και όταν μετά την λύσιν της συνεδρία-σεως της Βουλής άνήλθεν ό κ. Θεοτόκης εις τά 'Ανάκτορα, έπληρώσας έκείθεν εις την Βουλήν και την λήξιν των έργων αυτών, διότι έθεωρήθη άδύνατον πλέον να γίνη νέα συνεδρίασις.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ

Μία νύξ πάνθους, νύξ θρήνων και κοπετών, νύξ δακρύων και υπέρτατης θλίψεως ήτο ή προχθεσινή νύξ, ή όποια ήλθε ν' άλώσση τάς μαύρας πέτυγας της εις την οίκιαν τού φρο-νεθέντος Κόκου Χατζηπέτρου. Σίγη νεκρή ή έβαλινεν εις όλην την οίκιαν, τάς όποιας την μαυροστυλιωμένην θήσαν εισήρχοντο οι φίλοι και συγγενείς της οικογενείας συντετρι-μένοι, διά να συλλυπηθούν την άπαρηγορητον χήραν τού θύματος, την μητέρα του και τούς άλλους συγγενείς του.

Άνακτορή άμαξά φέροι τόν κ. Θών όστις εκ μέρους της Α. Μ. της Βασιλείας συλλυ-πείται την χήραν, τόν άδελφόν και την μη-τέρα τού φρονεθέντος. Άλλη άμαξά φέροι τόν κ. Παπαρηγόπουλον όστις διαβιβάζει τά συλλυπητήρια της Α. Μ. τού Βασιλέως.

Καθ' όλην την ήμέραν καταφθάνει άπειρία τηλεγραφήματα εκ Θεσσαλίας, συλλόγων, ή-ναιχών, ήτοιμακων συμβουλίων, πολιτευτών, έξεχόντων προσώπων και φίλων της οικογε-νείας συλλυπομένων αυτήν.

Από της 3ης μ.μ. άρχίζουν αί προσητοιμα-σίαι διά την κηδείαν. Φθάνουν αί άμαξαι των έπισκόπων, τού προεδρείου της Βουλής, τού Δημάρχου, άνακτορή άμαξά φέρουσα τούς κ.κ. Θών, Παπαρηγόπουλον και Βακά-λαιο. Φθάνει ό Διευθυντής της άστυνομίας, πλείστοι άνώτεροι και κατώτεροι άξιωματι-κοί, πολιτικοί υπάλληλοι, και πλήθος άλλων άμαζών με κυρίως και κυρίας.

Τήν ήν μ.μ. φθάνουν και παρατάσσονται σώματα πυροβολικού, πεζικού και ίππικού μετά της μουσικής της Φρουράς διά ν' άπο-δύσουν τάς νενομισμένας τιμάς εις τόν νε-κρόν. Τήν 5 1/2 μ.μ. φθάνει ό 'Αρχιεπίσκο-πος Ζακύνθου Σεβ. Διονύσιος, εισέρχεται εις τόν νεκροκόν ύάλμακον και έχεται επί της σαρφί τού Χατζηπέτρου.

ΕΝΟΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1941

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΒΕΣΙΣ (τη 30η 'Ιουνίου 1933)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
8.687.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΔΕΛΝ ΤΗΝ 'Ελλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΖΑΓΡΑΖ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΟΛΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΑΙ ΕΙΣ ΔΕΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα της 'Ελλάδος έκτελεί πάσης φύσεως τραπεζικάς έργα-σίαις εις τό εσωτερικόν και τό έξωτερικόν υπό έθναριστικώς συμφέροντας όρους. Δέχ-εται δέ καταθέσεις (εις πρώτην ή ήττησιν, επί προθεσμίας, και ταμιευτηρίων) εις δραχμάς και έντα νομίσματα με λίαν εύνοϊκά έπιτόκια.

Είδικαι εύκολία, και συγκαταβατικαί όροι διά τας καταθέσεις, τά έμψήμα-τά και τάς έργασίας εν γένει των εν 'Αμερική 'Ελλήνων. Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα έκτελεί πλήρως δύνανται άνταποκρινέσθαι εις όλας τάς Πολιτείας της Βορείου 'Αμε-ρικής και τού Καναδά, εινε δέ άνταποκρινέσθαι εν 'Ελλάδι των μεγαλυτέρων 'Αμε-ρικανικών Τραπεζών.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ημετέροια υπό της 'Εθν. Τραπεζής της 'Ελλάδος, συμφώνως με τούς νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, πρός έκπληρήσιν των εν 'Αμερική 'Ελλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ όλοσχερώς καταβεβλημένα Δολάρια 1.500.000

ΕΝΟΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1941

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΒΕΣΙΣ (τη 30η 'Ιουνίου 1933)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
8.687.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΔΕΛΝ ΤΗΝ 'Ελλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΖΑΓΡΑΖ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΟΛΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΑΙ ΕΙΣ ΔΕΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα της 'Ελλάδος έκτελεί πάσης φύσεως τραπεζικάς έργα-σίαις εις τό εσωτερικόν και τό έξωτερικόν υπό έθναριστικώς συμφέροντας όρους. Δέχ-εται δέ καταθέσεις (εις πρώτην ή ήττησιν, επί προθεσμίας, και ταμιευτηρίων) εις δραχμάς και έντα νομίσματα με λίαν εύνοϊκά έπιτόκια.

Είδικαι εύκολία, και συγκαταβατικαί όροι διά τας καταθέσεις, τά έμψήμα-τά και τάς έργασίας εν γένει των εν 'Αμερική 'Ελλήνων. Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα έκτελεί πλήρως δύνανται άνταποκρινέσθαι εις όλας τάς Πολιτείας της Βορείου 'Αμε-ρικής και τού Καναδά, εινε δέ άνταποκρινέσθαι εν 'Ελλάδι των μεγαλυτέρων 'Αμε-ρικανικών Τραπεζών.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ημετέροια υπό της 'Εθν. Τραπεζής της 'Ελλάδος, συμφώνως με τούς νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, πρός έκπληρήσιν των εν 'Αμερική 'Ελλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ όλοσχερώς καταβεβλημένα Δολάρια 1.500.000

ΕΝΟΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1941

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΒΕΣΙΣ (τη 30η 'Ιουνίου 1933)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
8.687.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΔΕΛΝ ΤΗΝ 'Ελλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΖΑΓΡΑΖ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΟΛΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΑΙ ΕΙΣ ΔΕΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα της 'Ελλάδος έκτελεί πάσης φύσεως τραπεζικάς έργα-σίαις εις τό εσωτερικόν και τό έξωτερικόν υπό έθναριστικώς συμφέροντας όρους. Δέχ-εται δέ καταθέσεις (εις πρώτην ή ήττησιν, επί προθεσμίας, και ταμιευτηρίων) εις δραχμάς και έντα νομίσματα με λίαν εύνοϊκά έπιτόκια.

Είδικαι εύκολία, και συγκαταβατικαί όροι διά τας καταθέσεις, τά έμψήμα-τά και τάς έργασίας εν γένει των εν 'Αμερική 'Ελλήνων. Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα έκτελεί πλήρως δύνανται άνταποκρινέσθαι εις όλας τάς Πολιτείας της Βορείου 'Αμε-ρικής και τού Καναδά, εινε δέ άνταποκρινέσθαι εν 'Ελλάδι των μεγαλυτέρων 'Αμε-ρικανικών Τραπεζών.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ημετέροια υπό της 'Εθν. Τραπεζής της 'Ελλάδος, συμφώνως με τούς νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, πρός έκπληρήσιν των εν 'Αμερική 'Ελλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ όλοσχερώς καταβεβλημένα Δολάρια 1.500.000

ΕΝΟΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1941

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΒΕΣΙΣ (τη 30η 'Ιουνίου 1933)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
8.687.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΔΕΛΝ ΤΗΝ 'Ελλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΖΑΓΡΑΖ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΟΛΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΑΙ ΕΙΣ ΔΕΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα της 'Ελλάδος έκτελεί πάσης φύσεως τραπεζικάς έργα-σίαις εις τό εσωτερικόν και τό έξωτερικόν υπό έθναριστικώς συμφέροντας όρους. Δέχ-εται δέ καταθέσεις (εις πρώτην ή ήττησιν, επί προθεσμίας, και ταμιευτηρίων) εις δραχμάς και έντα νομίσματα με λίαν εύνοϊκά έπιτόκια.

Είδικαι εύκολία, και συγκαταβατικαί όροι διά τας καταθέσεις, τά έμψήμα-τά και τάς έργασίας εν γένει των εν 'Αμερική 'Ελλήνων. Η 'ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα έκτελεί πλήρως δύνανται άνταποκρινέσθαι εις όλας τάς Πολιτείας της Βορείου 'Αμε-ρικής και τού Καναδά, εινε δέ άνταποκρινέσθαι εν 'Ελλάδι των μεγαλυτέρων 'Αμε-ρικανικών Τραπεζών.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ημετέροια υπό της 'Εθν. Τραπεζής της 'Ελλάδος, συμφώνως με τούς νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, πρός έκπληρήσιν των εν 'Αμερική 'Ελλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ όλοσχερώς καταβεβλημένα Δολάρια 1.500.000

κατάφορον εξ άνθρών όριζών φερέμερον έφ' ού έπανεπαύετο ό νεκρός.

Τάς ταίνας τού φερέμερον άνέχοντο ό Πρόεδρος της Βουλής κ. Χατζίκας, ό βουλευτής Πατρώ-ν κ. Ρούφος, ό βουλευτής Τριαντάλων κ. Γεωρ-γίουλας και ό βουλευτής 'Επιδάμου-Λυμπε-ράς κ. Καπιτσίνης εν έπισήμω λεωφορείω.

Πληρόστατα ακολουθούν ή χήρα τού θύ-ματος και οι λοιποί συγγενείς. Ήκολούθουν περ ή ό κ. Πρωθυπουργός, αί ύπουργοί Δικαιο-σύνης και ό τών Στρατιωτικών εν σπολή στρα-τηγού, ό Δημάρχος κ. Μαροκοφής και άλλοι έπίσημοι και χιλιάδες κόσμου.

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Η νεκρική πομπή διά της πλατείας 'Ομο-νομίας, δδών Αίόλου, Έρμού και Εύαγγελι-στρίας φθάνει την ήν μ.μ. εις τόν ναόν της Μητροπόλεως όστις είχαν καταληφθή από κό-σμον. Εντός τού ναού άναμεινουν οι λοιποί ύποψοποι.

Τό φέρετρον τοποθετείται επί μέλανος ίκρι-ώματος έστημένον εις τό κέντρον τού ναού και μετά μικρόν άρχίζει ή νεκρώσιμος άκο-λουθία.

Έρχομε να παρίσταται εις έντός τού ναού διά ν' άντιληφθή ίδίοις ύφθαλμοίς τάς πα-ραξικαρδίας σκηνάς αί όποιαι διεδραματι-ζοντο εν πάσι άπλήττοις περί τόν νεκρόν τού Χατζηπέτρου. Όφθαλμός άδάρκυστος και στή-θος τό όποιον να μη έπάλλετο εκ συγκινή-σεως δέν έμεινεν έκεί μέσα.

Η χήρα τού θύματος μελανιμονόβια ώ-χρά, χωρίς δάκρυ εις τούς όφθαλμούς, χω-ρίς φρονήν εις τόν λαό, κραυγαί έχει άνέλθω την βαθμίδα τού Ικρίώματος, θέσπει την κη-φήν τού προσφύτου συζύγου της, τόν καταπατάει και τά χείλη της νηυσίμενα κάτω τού ψυθιζόντος εις τό όύς.

—Κόκο μου, χρυσέ μου Κόκο, άνοιξε τά ματάκια σου.

Τό όμιλε ως να τόν έχη έμπρός της ζω-ντα και άπελπίζοντα μη άκούσους την φωνήν του, μη λαμβάνοντας άπάντησιν.

Δίς λιποθυμεί και δίς συνέχεται εις έαυτήν διά να θρηνησεί, διά ν' άσπασθή, διά να ύπο-πέσθ ή ύστάτη φοράν τού ψυχρόν μέτωπον τού συζύγου της.

Η νεκρώσιμος ακολουθία εν τώ μεταξύ περπατούν, και ό χορός των παιώνων καλεί πάντας να δώσουν τόν τελευταίον άσπασμόν εις τόν θάνατον.

Ρίπτονται τότε όλοι οι οικείοι επί τού φε-ρέμερον, έναγκαλίζονται αυτόν και τόν άσπά-ζονται δι' ύστάτην φοράν.

Σαπαρακτικά διάφοροι κραυγαί δδύνης ψυ-κτικής διασχίζουν τάς καρδιάς των παρευρι-σόμενων.

—Κόκο μου, χρυσέ μου Κόκο.

—Παιδάκι μου, Κόκο μου.

—Άχ ό σκύλλος σ' έφραγε.

—Αδελφούλη μου, χρυσέ μου Κόκο.

—Δυστυχία μου, άφίτη με, άφίτη με να τόν φιλήσω.

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Μετ' όλίγον ή πομπή έκκινεί και την 7 και 30' φθάνει εις τό νεκροταφείον. Ο νεκρός άπετέθη έντός τού ναού, έκεί δέ έξετυλίχθη-σαν αί αυταί και αί σπαρακτικώτερες άόκη-σησιν από τας διαδραματισθείσας εις τόν ναόν της Μητροπόλεως.

Άλλ' έσπευσεν να ταφή ό νεκρός διά να λήξω τό μαρτύριον των γυναικών και τού ά-τυχούς άδελφού.

Δι' ατό τέσσαρες πέντε εκ των στενωτέρων φίλων τού θύματος άνήγγειλαν τό φέρετρον και ένφ οι άλλοι έφροντίσαν να συγκατα-στήσουν τάς γυναίκας τό μετέφερον πρδ τού έ-σκαμμένου τάφου.

Προτού δέ τό χώμα καλύψη διά πάντες τόν νεκρόν, ό βουλευτής κ. Γεωργόπουλος άπε-χαιρέσθη διά συγκινητική προσβολήσιν ατόν εκ μέρους των φίλων του, εκ μέρους των βουλευτών, εκ μέρους όλων έκείνων όσοι έξέλιψαν και ήγάπησαν τόν Κόκον Χατζη-πέτρον, τόν όποιον μετά τινά λεπτά ήλθε να καλύψη τό πύον τού νεκροθάπτου τό όποιον ήχοετο να συμπληρώσθω τό έργον της θα-νατηφόρου βοήθους.

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Μετ' όλίγον ή πομπή έκκινεί και την 7 και 30' φθάνει εις τό νεκροταφείον. Ο νεκρός άπετέθη έντός τού ναού, έκεί δέ έξετυλίχθη-σαν αί αυταί και αί σπαρακτικώτερες άόκη-σησιν από τας διαδραματισθείσας εις τόν ναόν της Μητροπόλεως.

Άλλ' έσπευσεν να ταφή ό νεκρός διά να λήξω τό μαρτύριον των γυναικών και τού ά-τυχούς άδελφού.

Δι' ατό τέσσαρες πέντε εκ των στενωτέρων φίλων τού θύματος άνήγγειλαν τό φέρετρον και ένφ οι άλλοι έφροντίσαν να συγκατα-στήσουν τάς γυναίκας τό μετέφερον πρδ τού έ-σκαμμένου τάφου.

Προτού δέ τό χώμα καλύψη διά πάντες τόν νεκρόν, ό βουλευτής κ. Γεωργόπουλος άπε-χαιρέσθη διά συγκινητική προσβολήσιν ατόν εκ μέρους των φίλων του, εκ μέρους των βουλευτών, εκ μέρους όλων έκείνων όσοι έξέλιψαν και ήγάπησαν τόν Κόκον Χατζη-πέτρον, τόν όποιον μετά τινά λεπτά ήλθε να καλύψη τό πύον τού νε

πίας του θύματος ήτις ήτο δι' αυτούς γνωστή και προφανής».

«Έγραψεν επίσης εν κυρίω άρθρω δ' «Χρόνος» της 20ης 'Ιουνίου 1904.

«ΦΥΛΑΚΙΖΑΤΕ ΤΟΝ»

«Θλίβομαι έτι μάλλον, διότι δέν συνεισφέρω την πρός τας ιδέας μου, άλλ' έζη-τησα την γνώμην άλλων. Έφρόνουν, ότι δέν έπρεπε να πυροβολήσω και είχαν έπ' όψιν μου να κενώσω το πιστόλι μου εις τον άέρα. Αλλά ήθέλησα να συμβου-λευθώ και τινας φίλους μου οτινες με συνέβουλευσαν να πυροβολήσω. Αυστη-ρώς τους ήκουσα».

«Λόγοι του κ. Σ. Στάη»
—Τι κουράγιο μαρ, τι κουράγιο; Να πάη σαν τό σκυλί στ' άμπέλι. Να σκοτώ-σουν ένα στραβόν άνθρωπον, ό όποιος δέν έβλεπε μπροστά του.

(Λόγοι του κ. Χρ. Χατζηπέτρου)
«Η βυθισθείσα εις τό πένθος και την άπελπισίαν οίκογένεια του θύματος, δέν θά παρηγορηθή βεβαίως ούτε από τιά δάκρυα του κ. Στάη, ούτε από την τι-μωρίαν αυτού. Τό τραύμα της ήνε τό-ση μέγα και τόσον άνεπαγορεύτως με-γάλη ή συμφορά της, ώστε ούδέμια άν-θρωπίνη δύναμις θά ήνε άρκετή όπως μετριάση την θλίψιν και τον πόνον αυτής.

«Αλλά πλην της καταστραφείσης οίκο-γενείας υπάρχει μία δολόκληρος κοινωνία εν έξέγερσει και άγανακτίσει διατελουσα, και εις νόμος καταπατηθείς και ζητών την άνδρώσιν αυτού. Ο κ. Στάης έφώ-νευσεν, ένθ' δέν έπρεπε και ένθ' ήδυνάτο να ή φωνή. «Έφώνησε δ' ύπουργός ών και άρχων εν τη πολιτεία και έξέχων εν τοις πράγμασι. Και χάριν του γοήτρου του νόμου, και χάριν του λαού παρά του όποιου άπαταινούν να σέβεται και να υποτάσσεται εις τους νόμους αυτούς, και χάριν της έξέγερθείσης κατά του φονέως ύπουργού κοινής γνώμης, ήνε άνάγκη να τιμωρηθή ό κ. Στάης. Αν ή βουλευ-τική άσυνία έμποδίζη την Δικαιοσύνην από του να έπιτελέση τό έρδον καθήκον αυτής, άς κηρυχθή σήμερα άμέσως ή λήξις της έκτάκτου Συνόδου. Πάσα βρα-δυτής και πάσα ύπεκφυγή, δημιουργούν κακά προηγουμένα, την ευθύνην των ό-ποιων άκροαίαν θά υπέχη ό κ. Θεοτόκης και ή Κυβέρνησις του».

«Έγραψεν άκόμη την 21ην 'Ιουνίου 1904 ή έφημερίς του Γαβριηλίδη «Ακρό-πολις» εν κυρίω άρθρω.

«ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ»

«Οτι άγαπάτε την ζωή των υπηκόων Σας, Μεγαλειότητα, δέν άμφιβάλλομεν. Και δέν ήνε άνάγκη να ένοηχάσμεν την Μεγαλειότητά Σας, έρωτώντες δι' αυτό. Τό βλέπομεν. Δι' αυτό έχετε Υπουργούς, εισαγγελέας, άνακριτάς, δικαστάς, άστυ-νόμους, άποσπασματόφρας. Όλοι αυτοί δέ, γίνονται τέσσερα κομμάτια όταν πρό-κειται να καταδιώξουν κανένα φονέα λα-τρευτού υπηκόου Σας. Από υπερβολικών μάλιστα ζήλον καμμία φορά δέν κυνη-γούν τον φονέα μόνον, αλλά όλον τό σόι του, εκδικούντες τό έγκλημα του συγ-γενοϋς των και εις την γυναίκα, την μη-τέρα, τιά παιδιά του φονιά, βάζοντας ζε-στά αυγά εις της μασχάλας των και κα-λαμάρια εις τιά νύχια των, και τρώγων-τες της κόττης καί της μυζήθρας των. Λοιπόν, νομίζομεν, ότι και ό Χατζηπέ-τρος ήτο υπήκοος της 'Υμετέρας Μεγα-λειότητος.

Και ή ζωή του δέν ήτο ολιγώτερον πολύτιμος εις την 'Υμετέραν Μεγαλειό-τητα από την ζωή του χαισισοπότου του σκοτωθέντος προχθές εις τόν λόφον του Φιλοππάπου, του όποιου χαισισοπό-του ό φονεύς ευρίσκειται εις τας φυλα-κάς. Και ή οίκογένεια, ή χήρα, τιά όρφαν-νά του Χατζηπέτρου έχουν δικαίωμα δ-τον βλέπον τον 'Υπουργόν Σας τών 'Ε-σωτερικών και τον 'Υπουργόν Σας της Δικαιοσύνης να έπισκέπτονται την φο-νεία του άδελφού, του πατρός, του συ-ζύγου, να ζητήσουν δικαιοσύνην από τον Βασιλέα των. Την Δικαιοσύνην που όρι-ζει ό νόμος. Ο νόμος που ήνε ίσος δι' όλους. Ο όποιος τιμωρεί με θάνατον ό-ποιον σκοτώνει έκ προμελέτης ένα όμοιον του, και με πέντε μόνον χρόνια, Βασι-λεύ, όποιος σκοτώσει ένα όμοιον του εις μονομαχίαν!

Σάν να μην ήνε και ή μονομαχία φό-νος έκ προμελέτης, όταν ένας άνθρωπος που έχει να σημαδεύη με τό πιστόλι τρεις ημέρες αγωνίζετο να παρασύρη εις τό άτιμώτατον πεδίο της Τιμής διά να σκοτώσει εκείνον που τον ύβρισε. Διότι ήθέλησε να τον σκοτώσει. Διότι αν δέν ήθελε θά έδωκετο να τό ζητήση συγ-γνώμην, να ταπεινωθή δηλαδή περισ-σότερον άφού αυτός θά ήτο ύβριστής, αυτός θά έγένετο ίκέτης. Ένας ταιούτος φονεύς δέν άφίναται έξω από την φυλα-κήν, όταν μέσα εις την φυλακήν σπι-ίζουν άλλοι ολιγώτερον ένοχοι. Και ή 'Υμετέρα Μεγαλειότης, ή όποια έτιμώ-ρησεν εκείνον, πρέπει να τιμωρήση και τούτον. Τόν φονέα όπως κάθε άλλος φονεύς. Διότι ή μονομαχία δέν ήνε νό-μος του Κράτους Σας, Μεγαλειότητα. Και αν ό δ' Ιπκότης πρωθυπουργός έξη άλλας άρχάς και συλλυπείται τον άτυ-χήσαντα συνάδελφόν του, ό βασιλεύς του Κράτους και των νόμων άγρυπνος

φύλαξ, έχετε ύποχρέωσιν προς τους ύπη-κόους Σας να τιμωρήσετε διά των νό-μων και όχι μόνον τον φονέα αλλά και εκείνους, οι όποιοι ένθ' προέβλεπον ποίον θά έτελείτο κακούργημα δέν ένηργήσαν τίποτε διά να τό προλάβουν.

Και ήνε ένοχος αυτής της άμελείας αυτός ό πρωθυπουργός του Κράτους. Και ήνε άκόμη άξιον να τιμωρηθούν και εκείνοι οι όποιοι έχον καθήκον να συλλάβουν τον φονέα και δέν τό έκα-μαν. Ο Λιευθυντής της 'Αστυνομίας. Ο εισαγγελεύς των 'Εφετών. Και εκείνος και αυτοί διότι αν έκαμαν τό καθήκον των δέν θά διεσκέδαζε σήμερα ό κ. Στάης την Πεντέλην, ώστε να εξα-νίσταται ό λαός Σας και να εκφράζη την λογικήν άπορίαν:

—Αραγε, μή θά συλλυπηθώ τον κ. Στάη και ό βασιλεύς!

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΑΗ

Μετά την μονομαχίαν Στάη-Χατζηπέ-τρου, ό Εισαγγελεύς των 'Εφετών 'Αθη-νών ένηργήσεν άνακρίσεις έναντιον του Στάη, και την 5ην 'Οκτωβρίου 1904 ό φονεύς του Χατζηπέτρου παρεπέμφθη διά βουλεύματος του 'Εφετείου να δι-κασθή ένώπιον του Κακούργοδικείου Σύρου την 19ην 'Οκτωβρίου 1904.

Ο Στάης όστις έν τώ μεταξύ έκρα-τείτο εις τας φυλάκας Συγγρού, μετε-φέρθη την 5ην 'Οκτωβρίου εις τό 'Αρε-ταίειον Νοσοκομειον όθεν την προτε-ραίαν της δίκης μετεφέρθη εις Σύρον.

Τα της δίκης περιγράφουν ως έξης τιά φύλλα της 20ης 'Οκτωβρίου του 1904 'Από πρώτας πληθός κόσμου κατέ-κλυζε την πρό του Κακούργοδικείου Σύ-ρου πλατείαν, άναμένοντες την έναρ-ξιν της δίκης του τέως 'Υπουργού της Παιδείας κ. Στάη κατηγορουμένου επί άνθρωποκτονία εν μονομαχία μετά του βουλευτού Τρικαλών Χατζηπέτρου.

Την 9ην κ. μ. έπείρσιπή ή είσοδος. Πολλοί αντιπρόσωποι του ώραιού φυλ-λου κατέλαβον ένωρίς θέσεις, και πλη-θός της άνατάρας τάξεως της Σύρου ήτο πρόθυμον να παρακολουθήση την δι-κην δολόκληρον.

Εις τό έδώλιον του κατηγορουμένου κάθεται ώροτότατος και τό βλέμμα προς τιά κάτω έχων ό τέως ύπουργός κ. Στάης. Όλον τό πληθός ρίπτει τό βλέμμα του προς αυτόν.

Τό Δικαστήριον των Συνέδρων, οι ένορκοι και ό εισαγγελεύς ήνε εις τας θέσεις των. Έπίσης δέ και οι συνήγο-ροι του κατηγορουμένου κ. κ. Μπουφί-δης και Βοκοτόπουλος.

Μετά την άνάγνωσιν του κατηγορητη-ρίου άρχεται ή εξέταση των μαρτύρων ούτινες εκθέτουν τιά της μονομαχίας, και τους λόγους τους έπιβαλόντας αυτήν.

Μετά ταύτα ήγόρευσε ό Εισαγγελεύς και οι συνήγοροι, και κατόπιν οι ένορ-κοι άπεσούθησαν εις συνδιάσκεψιν ένθ' ό άναμένον με άγωνίαν την άπόφασιν πληθός δεινώς συνωθείτο εις την αί-θουσαν.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Μετά ήμίσειαν περίπου ώραν έξηλθον οι ένορκοι. Ο κ. Πατρίκιος άνέγνωσε την έτυμηγορίαν παραδεχουμένην τό Α-ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΤΟΝ άνακηρυχθέντος ά-θώου του κατηγορουμένου.

Η άπόφασις αυτή δέν έξέπληξε την κοινήν γνώμην διότι άνεμένετο λόγω της πολιτικής ύποστηρίξεως της όποιας ό Στάης ένύγχανε. Έπειδή δέ ή δική του συνέπεσε να γίνη την ήμέραν καθ' ήν έφονεύθη εν Μακεδονία ό Παύλος Μελάς, αι έφημερίδες αι όποιαί ήσο-λούντο έξ έολοκληρον με τον θάνατον του ήρωικού άξιωματικού του πολυμού-τος τους Βουλγάρους, έλάχιστα σχολία έκαμαν επί της άπόφασως του Κακούρ-γοδικείου Σύρου.

Πάντως ή διερμηνεύουσα τας αντίλη-ψεις της άνεστητότου τότε κοινής γνώ-μης έφημερίς του Γαβριηλίδη «Ακρό-πολις» έγραψεν τιά έξης χαρακτηριστικά: «Αιώνία ή μνήμη όχι του κ. Στάη αλ-λά του καθμένου του Χατζηπέτρου.

Δώδεκα οικοκυραίοι από τους τρώγον-τας όρνθικια με πιλάφι—σκοτωμένα—και εισηγνικούς ευώδεις χαλβάδες και λεπτεπίλεπτα κανταφία, έγιναν διά μίαν στιγμήν Ιπκότες άρεμάνιοι και είπον:

—Καλά σκοτωμένους!

Και ξαναπήγαν σιά πολύφορτα τρα-πέζια των και τιά πολυτέλεια κρεββάτια των διά να κοιμηθούν τον ύπνο του δικαίου»!

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑ

«Όπου βασιλεύουν τιά ήθη, οι ψυχαι λαμβάνουν γενναία φρονήματα, γίνονται ά-πλούστεροι και αμεινότεροι εις τας πράξεις, κερδίζουν με πλείονησιν υστερολήν, όσονται τούς Θεούς, τούς νόμους, τούς άρχοντας, τούς γονείς, τούς φρονίμους γέροντας έν-τρεπέστεροι πλέον άντις παρά τούς άλλους

ΚΩΝΤ. Δ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Πτυχιστής 'Εθν. Πανεπιστημίου

ΠΟΤΑΜΟΣ - ΚΥΘΗΡΩΝ

Έργασία έπιστημονική και εδ-συνειδήτος

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ

Η εν Φόρσετ Χίλλ του Κουίνλαν της Αυστραλίας οίκογένεια του έκεί άρτατα έγκατεστημένου συμπολίτη κ. Κοορά Κομηνού.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ο τέως δημοτικός Σύμβουλος Πει-ραιώς και έκλεκτός συμπολίτης κ. Αλκι-βιάδης Κ. Μανέας, του όποιου ή δημο-τική δράσις κατά την παρελθούσαν τε-τραετίαν, έτυχε της γενικής εκτίμησως, έκτίθεται και πάλιν κατά τας προσεχείς δημοτικές εκλογάς της 11ης Φεβρουα-

ριου ως δημοτικός σύμβουλος Πειραιώς, έν τώ ψηφοδελτίω του ύποψηφίου Δη-μάρχου του 'Εθνικού Συνασπισμού κ. Μιχαήλ Ρινοπούλου.

Η ύποψηφίότης του κ. Μανέα ήκού-σθη μετά μεγάλης συμπαθείας υπό του Πειραιϊκού κόσμου, και ιδιαιτέρως του κυθηραϊκού στοιχείου Πειραιώς, και γνώστως των Πειραιϊκών ζητημάτων ήνε, και ύ-πηρεσίας σημαντικής έχει προσφέρει εις τον Δήμον διά την οίκονομικήν του άνδρώσιν, ως εισηγητής της Οίκονο-μικής 'Επιτροπής του. Πλην τούτων όμως, ό κ. Μανέας σωρείαν συμπολιτών μας έξυπνήρησε προθύμως και άνιδιο-τελώς, και πάντοτε παρέσχε την βοή-θειάν του εις την ίκανοποίησιν παντός κοινωφελούς έργου της ιδιαιτέρας πα-τρίδος μας.

Διά τούτο θεωρούμεν καθήκον μας να συστήσωμεν θερμώς εις τους έν Πει-ραιεί συμπολίτας μας, να τιμήσουν και πάλιν διά της ψήφου των τον έξαιρέτων αυτόν νέον, του όποιου ή πείρα των Δημοτικών πραγμάτων και ή άκραιώ-της του χαρακτήρος, έγγυώνται την θε-τικήν έξυπνηρότην του Δήμου Πειραιώς, έντός του όποιου, τόσα και τόσα κυθη-ραϊκά συμφέροντα έγκλείονται.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Ένας έργατής έχασε την γυναίκα του που τόσον άγαπούσε. Για να συμπληρω-θή ή δυστυχία του, έχασε και τιά μάτια του από μία έκκρηξη της μηχανής. Έτσι κατήντησε δυστυχής και άθλιος, και ήγα-κάσθη να ζητιανεύη.

Τού μενε μία κόρη δεκατριών χρόνων. Καλή και έργατική κοπέλλα, εκέφθηκε να γίνη δασκάλισσα. Μ' όλον ότι δέ ή μη-τέρα της είχε πεθάνη και ό πατέρας της ήτο στραβός, αυτή δέν παρητήθη του σκο-πού της. Την έδωλε λοιπόν κανείς εις τους δρόμους, κοντά στον δυστυχισμένο τον πατέρα της, να κρατά εις τό ένα χέρι τό ξύλινο πινακί της έπατείας, και εις τό άλλο χέρι ένα βιβλίο. Καί την νύκτα όταν ό τυφλός κοιμώτανε νομίζοντας ότι και ή κόρη έκαιμάτο, αυτή χωρίς θόρυβο σημά-νονταν και στρωνότανε στο διάβασμα.

Αι ήμέραι των εξετάσεων έφθασαν, και ή κόρη άφού ώδήγησε τον πατέρα της εις τη συνεισμένη του θέσι, υπεκρί-θη πως έπρεπε να πάη να πλύνη και να ράψη, και έπήγε κατ' εύθείαν εις τό σχο-λείον να δώση τας εξετάσεις της.

Αι εξετάσεις διήρκεσαν τρεις ήμέρες, τρεις άγωνιώδεις ήμέρες. Είς τό τέλος της τρίτης ήμέρας ή κόρη τρέχει εις τον πα-τέρα της και ρίχνεται στο λαίρδ του.

—Πατέρα, τού είπε, πατέρα μου πολυ-αγαπημένη δέ θά ζητιανεύς πληά. Θά περδίσω έγώ τό ψωμί μας.

Και τού διηγήθη τι είχε κάμει έν ά-γνοία του, και πως είχε πρσετοιμασθή για τό δίπλωμά της, και πως ό 'Επιθεωρητής της 'Ακαδημίας που παρευρίσκειτο εις τας εξετάσεις της ύπεσχέθη, μαγνώνοντας τας δυστυχίας της, να την διαρπάξ άμέσως εις μίαν θέαν.

(Έκ του Γαλλικού) Μ. Τ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

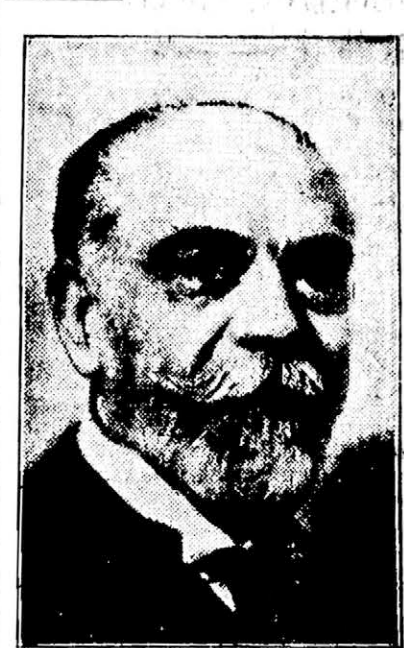
Προς πάντας τους παρευθεθέντας έξ όλων των χωρίων της νήσου μας εις την έν Καρβουνάδες χοροεσπερίδα, και συν-δραμόντας ούτω τό έργον της έξωραίσως του ίερού ναού της κοινότητος, εκφορ-ζομεν τας θερμότητας και ειλικρινεστά-τας ευχαριστίας μας.

Η έπιτροπή
Έμμ. Κασιμάτης, Θεόδ. Γ. Μαρσέλλος και Παναγιώτης Γ. Κασιμάτης

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Ως έγγυώθη εις τους έροπλιστικούς κό-κλους του Πειραιώς, ό συμπολίτης κ. Πο-λυβρόνης Κατράκης προέβη μετ' άλλων τινών εις την άγοράν φορτηγού πλοίου έν 'Αγγλία τό όποιον υπό τό όνομα «Κύθη-ρα» θέλει καταπλεύσθ λίαν προσεχώς εις Ελλάδα.

ΠΕΝΘΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Την 23ην λήξαντος μηνός άπεβίωσεν έν 'Α-θήναις ό διαπρεπής πολίτευτής Ιωάννης Τσι-ριμώκος έκ συγκοπής της καρδιάς, κατόπιν συγκινήσεως έκ της είδήσεως του θανάτου του άδελφού του τον όποιον ύπερηγάπα.

Διά την άπόλειαν του Ιωάννου Τσιριμώ-κου διά την όποιαν έθρήνησεν δολόκληρος ό πολιτικός κόσμος της 'Ελλάδος, έλλίβησαν και τιά Κύθηρα, και ιδιαιτέρως ή κοινότης Ποταμού της όποιος ό διαπρεπής πολίτευτής ήτο έπίτιμος Δημότης δι' όσας πολιτικές υπηρεσίας ως Γενικός Διοικητής Κρήτης εί-χεν προσφέρει έν ήμέραις χαλεπαίς εις την νήσον μας.

Ο Ιωάννης Τσιριμώκος έγεννήθη εις την Λαμίαν τό 1867. Έσπούδασε νομικά. Τό 1899 έξελέγη διά πρώτην φοράν βουλευτής Φθιω-τιδοφωκίδος και κατόπιν επί αδιόλειπτον σχεδόν σειράν έκλογών. Διεκρίθη εύθις έξ άρχής διά τας προοδευτικές του ιδέας, αι όποιας τον έθεσαν άντιμέτωπον προς τιά πα-λαιά κόμματα. Ένθετος όπαδός της έπανα-στάσεως του 1909, ύπήρξεν έκ των πρώτων ούτινες εκέφθησαν και ύπεστήριξαν με θανά-σιον την έκ Κρήτης καθόδον του κ. Έλευ-θερίου Βενιζέλου εις την 'Ελλάδα ως σω-τηρίαν διά των τόπων, δικαίως δέ έθεωρείτο ως εις έκ των πρώτων συνεργατών του κόμ-ματος των Φιλελευθέρων. Έκτοτε ζειμεν άσπληγώς προσηλωμένος προς τας φιλελευθέ-ρας άρχάς και τό πολιτικόν του στίδιον ήνε άρρηκτως συνδεδεμένος προς τας κυβερνήσεις Βενιζέλου και την πολιτικήν ιστορίαν της 'Ελλάδος κατά την τελευταίαν είκοσιπενταε-τίαν. Ούτω τό 1911 έξελέγη πρόεδρος της 'Αναθεωρητικής Συνελεύσεως, όπως και της άκολουθησάσης Βουλής τό 1912. Ολίγον κα-τόπιν έγένετο ύπουργός της Παιδείας, παρα-μείνας ούτοις μέχρι του 1915. Μετέωρον έκ των πρώτων εις τό 'Εθνικόν Κίνημα της Θεο-σαλονίκης, διορίσθη δέ ύπουργός-άντιπρό-σωπος της Προσωπικής Κυβερνήσεως εις την Κρήτην. Από του 'Ιουνίου του 1917 μέχρι του Νοεμβρίου 1920 έχρημάτισεν ύπουργός της Δικαιοσύνης. Τό 1924 έχρημάτισε άρχιεργός της επί του Συντάγματος μεγάλης έπιτροπής και τό 1925 ανέλαβεν επί τριμήνου τό ύ-πουργείον της Παιδείας. Τό 1928 έξελέγη και πάλιν πρόεδρος της Βουλής, τό δέ 1932 έγένετο ύπουργός των 'Εσωτερικών.

Με τον θάνατον του Ιωάννου Τσιριμώκου εκλείπει μία έκ των πλέον ένδιαφερόμενων πολιτικών φυσιογνωμιών της συγχρόνου 'Ελ-λάδος. Παρέμειναν άπ' άρχής μέχρι τέλους του πολιτικού του σταδίου άκούρατος μαχη-τής και άσπληγώς προσηλωμένος εις τας ή-γεις άρχάς του κοινοβουλευτισμού.

Η 'Ελληνική Βουλή της όποιος τό βήμα τοσούτον έλάμπρυνεν, έπέστησεν ως ήρωας εις αυτόν τον θάνατόν του. Ο Πρόεδρος της Βουλής, ό Πρωθυπουργός, οι άρχηγοί των διαφόρων κομμάτων, οι έκ της ιδιαιτέ-ρας του επαρχίας ύπουργοί, πάντες διά θερ-μοσίαν λόγων έπέλεαν τό έχομύνον του, και έξηγουν τιά έπιστημονικά, τιά πολικά, τιά κοινο-βουλευτικά χαρίσματα μετ' όποια έκοσμοίτο.

Τό κόμμα των Φιλελευθέρων τό όποιον έ-πλήγη διά της άπόλειας του αιδίμου άνδρός έξέφρασε όλην την θλίψιν του διά τό σό-μας του κ. Παπανδρέου έν μέσφ βαδυστάς σιγής της Βουλής.

Τό κόμμα των Φιλελευθέρων, είπεν ό κ. Παπανδρέου, εκφράζει την άπειρον και βα-θυτάτην οδύνην του διά την άπροσδόκητον και σκληράν άπόλειαν ένός έκ των περισσό-τερον διαπρεπών και παλαιμάχων Ιδρυτών και πρωταγωνιστών του.

Ο Ιωάννης Τσιριμώκος, περιβλήθη επί δεκαετηρίδας με την αληθή λατρείαν του λαού της Ρωμεικής, διεκρίθη όπου έκάχη υπό της Πολιτείας, και ως Γενικός Διοικητής και ως 'Υπουργός, και ως Πρόεδρος της Βουλής. Η βαθεία κρίσις, ή πολιτική σύνεσις, ή ά-κατάβλητος μαχητικότητα, ή ευστοφία και ή χάρις του πνεύματος, ή δύναμις του κοινώ-βουλευτικού λόγου, ήσαν τό μεγάλα χαρίσμα-τα, με τιά όποια είχε προικισθή και χάρις εις τιά όποια διέπρεπε. Αλλά' ότι από παν-τός έξακρατήρηζε τον Ιωάννην Τσιριμώκο, ήτο ή εύγένεια των αισθημάτων και ή άγα-θότης της ψυχής του, ή όποια έδημιούργει ύπέρ αυτού γενικάς εκτίμησεις και συμπα-θείας, υπεράνω των κομματικών παρατάξεων.

Τό κόμμα των Φιλελευθέρων ευγνώμον προς την Βουλήν, ή όποια τόσον άμεινίστως συμ-μετέχει εις τό βαθύτατον πένθος του, ευχαρι-στεί θερμάτα τον κ. Πρόεδρον διά την πρότασιν αυτού, όπως άποδοθούν εις τον με-ταστάτη έκ μέρους της έθνικής άντιπροσω-πείας όλοι αι τιμαιοί των όποιων ύπήρξεν άξιός.

Η κηδεία του διαπρεπός πολιτικού ήτις έγένετο δημοσία δαπάνη ύπήρξεν λίαν έπι-βλητική. Καί' αυτήν παρέστη όλος ό πολιτι-κός κόσμος, ό άρχηγός των Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος, τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον, ό πρην Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Παύ-λος Κουντουριώτης, πάντες οι άρχηγοί των κομμάτων και οι βουλευται και γεροντάται ό δημαρχος 'Αθηναίων, τιά προεδρεία διαφό-ρων συνεσιών και όργανάσων, πλήθος σφέ-ρατικών και πληθός έκλεκτού κόσμου. Προς την βαθύτατα πληγείσαν οίκογένειαν του μεταστάντος διαπρεπός άνδρός και ά-κραιώτους φίλου και εύεργέτου των Κυθή-ρων, ή έφημερίς μας διαβιβάζει θερμάτα συλλυπητήρια.

Δ' ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Διπλωματούχος Πανεπιστημίου ΜΟΝΑΧΟΥ Γερμανίας, πρην βοήθος των κλινικών των Καθηγητών MULLER και HELDRICH.

Λέχεται καθ' έκάστην τούς πάσχοντας και εφαρμόζει νεωτάτας εξέταστικάς και θεραπευτικάς μεθόδους έν τη ΚΑΙΝΙΚΗ του, όδός Γερμανία 6 'Αθήναι, (πάροδος όδου Πειραιώς).

Ώραι έπισκέψεως 10—12 π.μ. και μ.μ. Καί επί συνεντεύξει.

